I

(Tájékoztatások)

SZÁMVEVŐSZÉK

2004/6 sz. KÜLÖNJELENTÉS

a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról az Európai Unióban a Bizottság válaszaival együtt

(az EK-Szerződés 248. cikke (4) bekezdése második albekezdésének alapján)

(2005/C 29/01)

Fotó: Két szabályszerű füljelzőt viselő szarvasmarha

TARTALOMJEGYZÉK

	Bekezdés	*Oldal*
ÖSSZEFOGLALÓ	I–IX	3
BEVEZETÉS	1–6	4
Általános háttér-információ	1–3	4
A Számvevőszék ellenőrzése	4–6	4
A RENDSZER KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE	7–26	5
A szarvasmarha-ágazat jelentősége	7–10	5
A szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszere létrehozásának története és okai	11–17	9
Miben áll a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszere?	18–26	9
A RENDSZER KÜLÖNBÖZŐ ÉRINTETTJEINEK JOGILAG MEGHATÁROZOTT SZEREPE ÉS KÖTELEZETTSÉGEI	27–32	12
A Tanács és az Európai Parlament	27	12
A Bizottság	28	13
A tagállamok	29–31	13
A különböző szarvasmarhatartók	32	13
MEGÁLLAPÍTÁSOK A RENDSZER KÖZÖSSÉGI SZINTŰ KONCEPCIÓJÁRÓL	33–46	13
Bevezetés	33–34	13
A szabályozás nem írja elő az adatbázisok közötti információcserét	35–37	13
Nem eléggé pontos a közösségi szabályozás	38–39	14
A Bizottságnak nincs felhatalmazása arra, hogy végrehajtási rendelkezéseket hozzon a nemzeti adatbázisok létrehozásáról	40–41	15
A Bizottságnak a helyszíni ellenőrzésre és szankciókra vonatkozó szabályai tökéletesítésre szorulnak	42–46	17
MEGÁLLAPÍTÁSOK A RENDSZER KÖZÖSSÉGI SZINTEN TÖRTÉNŐ IRÁNYÍTÁSÁRÓL	47–77	18
Hiányoztak a pontos szabályok a nemzeti adatbázisok kezeléséhez	47–54	18
Hiányoztak a kritériumok az adatbázisok teljes működőképességének igazolásához	55–64	20
A Bizottság felügyeleti szerepe	65–71	22
Ellentmondások a támogatások kezelésében	72–77	24
Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében nyújtott, marha- és borjúhúsra vonatkozó jövedelemtámogatások	72–74	24
Kivételes intézkedések a szarvasmarhahús-piac támogatására a kergemarhakór okozta válság miatt	75–77	24
A FELKERESETT TAGÁLLAMOKBAN VÉGZETT SZÁMVEVŐSZÉKI ELLENŐRZÉSEK EREDMÉNYEI	78–91	25
KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK	92–99	29
A Bizottság válaszai		31

ÖSSZEFOGLALÓ

I. A szarvasmarhák azonosítása és nyilvántartása a szarvasmarhahús nyomon követhetőségének alapját képezi, és egyben a marha- és borjúhúsra vonatkozó különböző jövedelemtámogatások jogosultsági feltétele. E támogatások összege 2002-ben felülmúlta a 7 milliárd, 2004-ben pedig a 8 milliárd EUR-t.

II. Az ellenőrzés fő célja, hogy értékelést adjon a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszeréről mind a Bizottság (a rendszer kidolgozása és megvalósításának ellenőrzése, felügyelete), mind pedig a tagállamok szintjén (működőképes rendszer, amely lehetővé teszi az állatok hatékony nyomon követését születésüktől levágásukig, illetve biztosítja a közvetlen támogatások helyes kifizetését). Az ellenőrzésre a négy legjelentősebb marhaállománnyal rendelkező tagállamban (Németország, Franciaország, Olaszország és Egyesült Királyság) került sor.

III. Az azonosítási rendszer négy alkotóeleme: a füljelzők, a marhalevelek, az állomány-nyilvántartások, illetve a valamennyi szarvasmarha adatát tartalmazó számítógépes adatbázis. Ez az adatbázis tehát a rendszer része, és legkésőbb 1999. december 31-én működőképesnek kellett volna lennie.

IV. A négy tagállamban több mint két évvel az 1999. december 31-i határidő után létrehozott azonosítási és nyilvántartási rendszer még mindig nem mentes bizonyos hiányosságoktól. Nem biztosított például a tagállamok között eladásra került állatok marhaleveleinek nyomon követése, nincsen információcsere a nemzeti adatbázisok között, az adatbázisokat késve töltik fel, és a bennük szereplő adatok megbízhatósága gyakran nem tekinthető kielégítőnek. A legfontosabb megállapítás: a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének kidolgozása olyan, hogy nem képes szavatolni az állatok Közösségen belüli vagy azon kívüli mozgásainak nyomon követhetőségét, pedig évente hárommillió állat mozgásával kell számolni (az összállomány kb. 4 %-a).

V. A rendszer általános kereteit a Parlament és a Tanács határozta meg. A Bizottság feladata, hogy a rendszer egyes összetevőire vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket hozzon, míg a rendszer megvalósításának felelőssége a tagállamokra hárul. Nem vezettek be semmilyen eljárást a jogi szabályozás keretében a tagállamok állatmozgásokkal kapcsolatos adatcseréjére vonatkozóan, s az ilyen adatcsere útjába amúgy is akadályt gördít, hogy az adatformátumok tagállamonként eltérnek egymástól. Eddig a különböző adatbázisokból származó adatok egyeztetésére irányuló minden próbálkozás kudarcot vallott. A tagállamok eltérően értelmezték a közösségi szabályozás egyes elemeit, például a füljelzővel való ellátásra és a bejelentés határidejére, sőt a szarvasmarhatartó fogalmának meghatározására vagy a marhalevelek visszaszolgáltatására vonatkozóan is. A Bizottságot nem bízták meg azzal, hogy az adatbázisokra és azok ellenőrzésére vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket hozzon. Részben ez magyarázza a tagállamok között észlelt különbségeket.

VI. Az ellenőrzéssel és a büntetésekkel kapcsolatos intézkedések nincsenek tekintettel az olyan állattartókra, mint a kereskedők, a gyűjtőközpontok vagy a vágóhidak. Ráadásul a tagállamok nem használják az ellenőrzés eszközeként az adatbázisokban szereplő egyes információkat, mint például a bejelentési késedelmeket vagy a füljelzővel való újraellátás százalékarányát. Tagállamonként igen eltérő az ellenőrzési gyakorlat is.

VII. Ami az azonosítási és nyilvántartási rendszer megvalósításának ellenőrzését, illetve a rendszer felügyeletét illeti, a Bizottság korlátozottan értelmezte szerepét, és nem szolgált útmutatással az adatbázisok létrehozásához. A Bizottság nem bocsátott ki az egységes irányításra vonatkozó szabályokat, és nem dolgozták ki az adatbázisok működésére vonatkozó minőségi mutatókat sem. Elégtelenek az adatbázisok működőképességének igazolására szolgáló eljárások. A Bizottság szerepe túl gyakran abban merült ki, hogy műszaki értelemben megállapította az adatbázis létezését, de nem adott pontos irányítási szabályok vagy előre meghatározott minőségi mutatók alapján értékelést annak valóságos működéséről.

VIII. A Bizottságnak megfelelő forrásokkal kellene rendelkeznie ahhoz, hogy ténylegesen el tudja látni a rendszer irányítójának szerepét: egységes irányítási szabályokat és minőségi mutatókat kellene megállapítania, és meg kellene szabnia a nemzeti adatbázisok közötti adatcsere formátumát. Szükséges a tagállamok közötti, sőt harmadik országokat is felölelő adatcsere megszervezése, hogy ellenőrizni lehessen az állatok Közösségen belüli és kívüli mozgásait.

IX. Ajánlatos még az is, hogy megtörténjék a különböző tagállamokban érvényben lévő adminisztratív ellenőrzések összehasonlítása, valamint annak meghatározása, hogy a különböző támogatások kifizetése előtt milyen keresztellenőrzéseket kell elvégezni az azonosítási és nyilvántartási rendszer adatbázisa és az IIER adatbázisa között. Ajánlatos továbbá a különböző állattartókra eltérő megközelítéseket alkalmazva felülvizsgálni a helyszíni ellenőrzés rendszerét – beleértve a büntetések mechanizmusát is –, valamint előírni az IIER-rel való teljes integrációt.

BEVEZETÉS

Általános háttér-információ

(1) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerére vonatkozó rendelet ([1]) egyrészről a tenyésztési fázisban vezeti be a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerét, másrészről speciális közösségi címkézési rendszert hoz létre a marhahússzektorban. A két rendszer egymással összefügg: az azonosítási és nyilvántartási rendszer biztosítja a szarvasmarhák nyomon követhetőségét, ami előfeltétele az élelmiszerlánc biztonságát szavatoló címkézési rendszernek. Állat-egészségügyi és egészségügyi okokból, illetve egyes közösségi jövedelemtámogatási programok kezelési követelményei miatt van szükség egy eredményes szarvasmarha-azonosítási és -nyilvántartási rendszerre.

(2) Ez a jelentés a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerére vonatkozik, és nem foglalkozik a kereskedelmi forgalomba kerülő termékek címkézésével. A rendszert az állatok egyedi megjelölésére szolgáló füljelzők, a marhalevelek, a minden gazdaságban vezetett egyedi nyilvántartások és a tagállamok által létrehozott számítógépes adatbázisok alkotják. A rendszer fontos részét képező számítógépes adatbázisokat a tagállamoknak 1999. december 31-ig kellett létre hozniuk. Az adatbázisokban szerepelnie kell valamennyi szarvasmarha minden mozgására vonatkozó összes információnak, születésüktől levágásukig.

(3) A szarvasmarhák számítógépes adatbázisát eredetileg állat-egészségügyi célokra hozták létre ([2]), de a jövedelemtámogatások kezelői is használják az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében végrehajtott adminisztratív ellenőrzésekhez ([3]). Következésképpen, a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszere és különösen a szarvasmarhák számítógépes adatbázisa a szarvasmarhák után járó jövedelemtámogatások hatékony kezelésében és ellenőrzésében szerepet játszó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszernek (IIER) is egyik fontos alkotóeleme ([4]).

A Számvevőszék ellenőrzése

(4) A Számvevőszék több alkalommal vizsgálta a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerét ([5]). Az előző ellenőrzések megállapították, hogy a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszere az ellenőrző rendszerek egészének alapvető fontosságú alkotóeleme, valamint azt, hogy a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására szolgáló adatbázisok jóváhagyása, kezelése és tartalma kívánnivalókat hagy maga után.

(5) Az ellenőrzés célja az volt, hogy megvizsgálja a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének az Európai Unió szintjén megvalósított koncepcióját (lásd 33–46. bekezdés), valamint elemezze a Bizottságnak az azonosítási és nyilvántartási rendszer pontos tagállami kiépítéséhez nyújtott ellenőrző és figyelemmel kísérő tevékenységét (lásd 47–77. bekezdés). Az ellenőrzés kiterjedt a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének hatékonyságára, valamint értékelte azt is, hogy az alapelvek és az alkalmazási szabályok tekintetében, a rendszert létrehozó rendelet lehetővé tette-e a kitűzött célok elérését.

([1]) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről és a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséró szóló, 2000. július 17-i 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

([2]) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról és a marhahús és marhahústermékek címkézéséről szóló, 1997. április 21-i 820/97/EK rendelet bekezdésében olvasható: mivel az egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósítását célzó, állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv (HL L 117., 1997.5.7., 1. o.) 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a Közösségen belül forgalomba kerülő állatok rendelkezzenek a Közösség szabályainak megfelelő azonosító jellel, és nyilvántartásuk egyértelműen utaljon az eredeti vagy tranzitgazdaságra, szervezetre vagy központra.

([3]) Az 1997. április 21-i 820/97/EK rendelet: mivel a Közösség egyes mezőgazdasági támogatási intézkedései bizonyos állatok egyedi azonosítását igénylik; mivel az azonosítási és nyilvántartási rendszereknek következésképpen lehetővé kell tenniük ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazását és ellenőrzését; mivel gyors és hatékony információcserét kell biztosítani a tagállamok között ezen rendelet pontos alkalmazásához.

([4]) A 3508/92/EGK tanácsi rendelettel az egyes közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. december 11-i 2419/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 327., 2001.12.12., 11. o.) 16. cikke.

([5]) Az egységes igazgatási és ellenőrzési rendszerről szóló, 4/2001. sz. különjelentés (HL C 214., 2001.7.31., 1. o.), és a 19/98. sz. különjelentésben a kergemarhakórról megfogalmazott észrevételeket követően tett intézkedésekről szóló, 14/2001. sz. különjelentés (HL C 324., 2001.11.20., 1. o.).

(6) Az ellenőrzés a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének kiépítettségi szintjét is értékelte négy tagállamban, név szerint Németországban (Bajor- és Szászországban), Franciaországban, Olaszországban és az Egyesült Királyságban (Nagy-Britanniában) (lásd 78–91. bekezdés). Vizsgálták a rendszer megvalósítását, és ennek során azt ellenőrizték, hogy a javasolt rendszer biztosítja-e a szarvasmarhák nyomon követhetőségét európai szinten, azaz a szarvasmarhák összes mozgásának követését születésüktől vagy harmadik országból történő behozataluktól kezdve, egészen levágásukig vagy az Európai Unióból történő kivitelükig. A felkeresett négy tagállamban volt megtalálható 2002-ben az EU szarvasmarha-állományának 64 %-a, és itt fizették ki a szarvasmarhák után járó jövedelemtámogatások közel 59 %-át. Az ellenőrzés kiterjedt a Bizottság munkájára is, különösen a tagállamokban lefolytatott vizsgálati jelentésekre.

A RENDSZER KIALAKULÁSA ÉS FEJLŐDÉSE

A szarvasmarha-ágazat jelentősége

(7) 2002. május–júniusban az Európai Unió szarvasmarha-állománya 81,1 millió állat volt az Eurostat felmérése szerint [1]. Franciaországban 20,5 millió szarvasmarha volt, ami meghaladta az európai állomány negyedrészét. Ezt követte Németország és az Egyesült Királyság az említés sorrendjében 14,0 és 10,4 milliós állománya, ami az európai állomány 17,3 %-ának, illetve 12,8 %-ának felel meg. Olaszországban és Írországban a szarvasmarha-állomány nagysága meghaladta a 7,2 millió állatot (8,9 %), Spanyolországban pedig a 6 milliót (lásd *1. ábra*).

1. ábra

Az EU szarvasmarha-állománya milliós nagyságrendben (A szarvasmarha-állomány 2002-es felmérése)

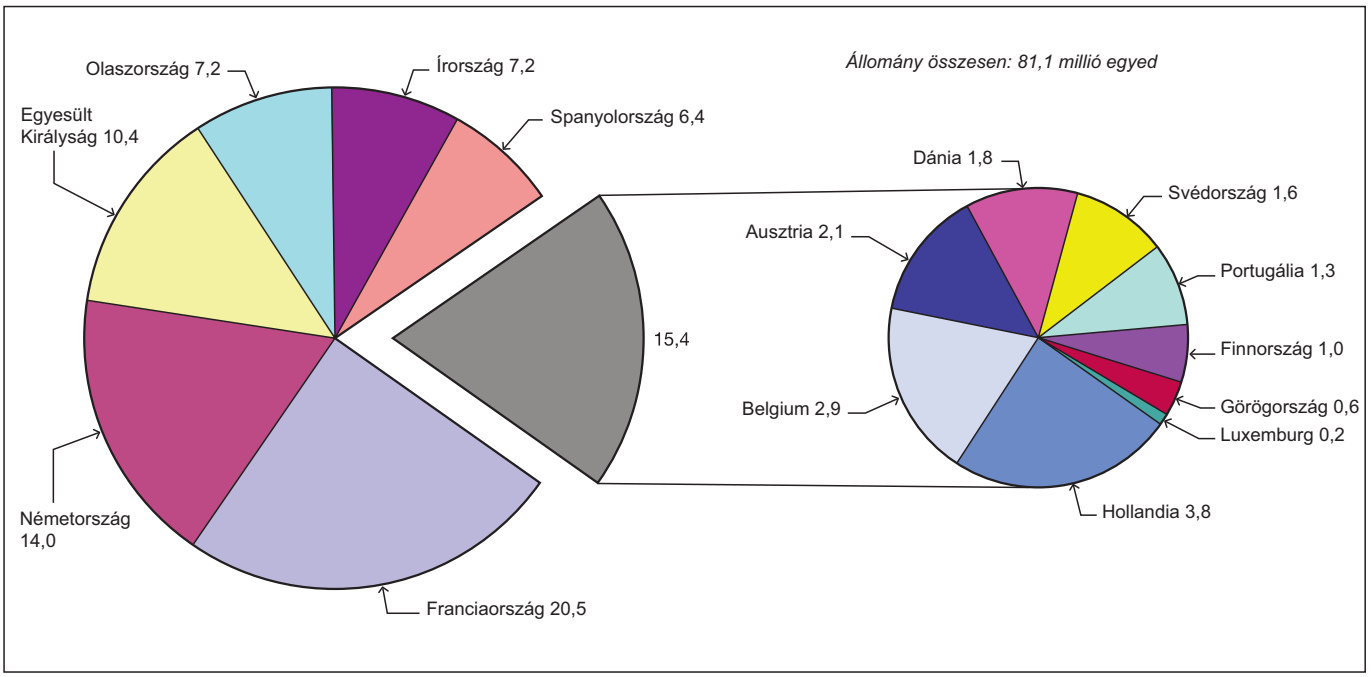

(8) Míg a harmadik országokkal folytatott kereskedelem kisebb mértékű, a Közösségen belüli mozgások viszonylag jelentősebbek. A Közösségen belüli és kívüli kereskedelem közel 3 millió szarvasmarhát érintett 2001-ben, ami az európai állomány 4 %-a (lásd *2. és 3. ábra*). A legjelentősebb kivitel Franciaországból (1,4 millió szarvasmarha) és Németországból (0,5 millió szarvasmarha) történt, a rendelkezésre álló információk szerint. A többi tagállam felé irányuló kivitel több mint 75 %-a is ebből a két országból származik. Ellentétben Finnországból, az Egyesült Királyságból, Portugáliából és Görögországból, ahonnan 25 szarvasmarhánál kevesebbet vittek ki más tagállamokba. Hasonló jelenség figyelhető meg a többi tagállamból származó behozatalnál, aminek 93 %-a Olaszországba (1,3 millió szarvasmarha), Spanyolországba (0,5 millió), Hollandiába (0,4 millió) és Franciaországba (0,2 millió) irányult. A többi 11 tagállam Közösségen belüli behozatala 7 % alatt maradt. A szarvasmarha-mozgásokban megfigyelhető eltérések a tagállamok marhahúságazatainak sajátos jellegét tükrözik. Ismeretes tény, hogy Franciaországban számos gazdaságban nevelnek borjakat, melyeket más tagállamokba értékesítenek hizlalás céljára, például Olaszországba, ahol marhahúshiány van.

[1] Eurostat, Fókuszban a statisztika, Mezőgazdaság és halászat, 5. téma – 2001.10., 2000. novemberi/decemberi felmérés a szarvasmarha-állományról.

2. ábra

Szarvasmarhák kivitele más tagállamokba és harmadik országokba

2001-es állapot (egyedek száma)

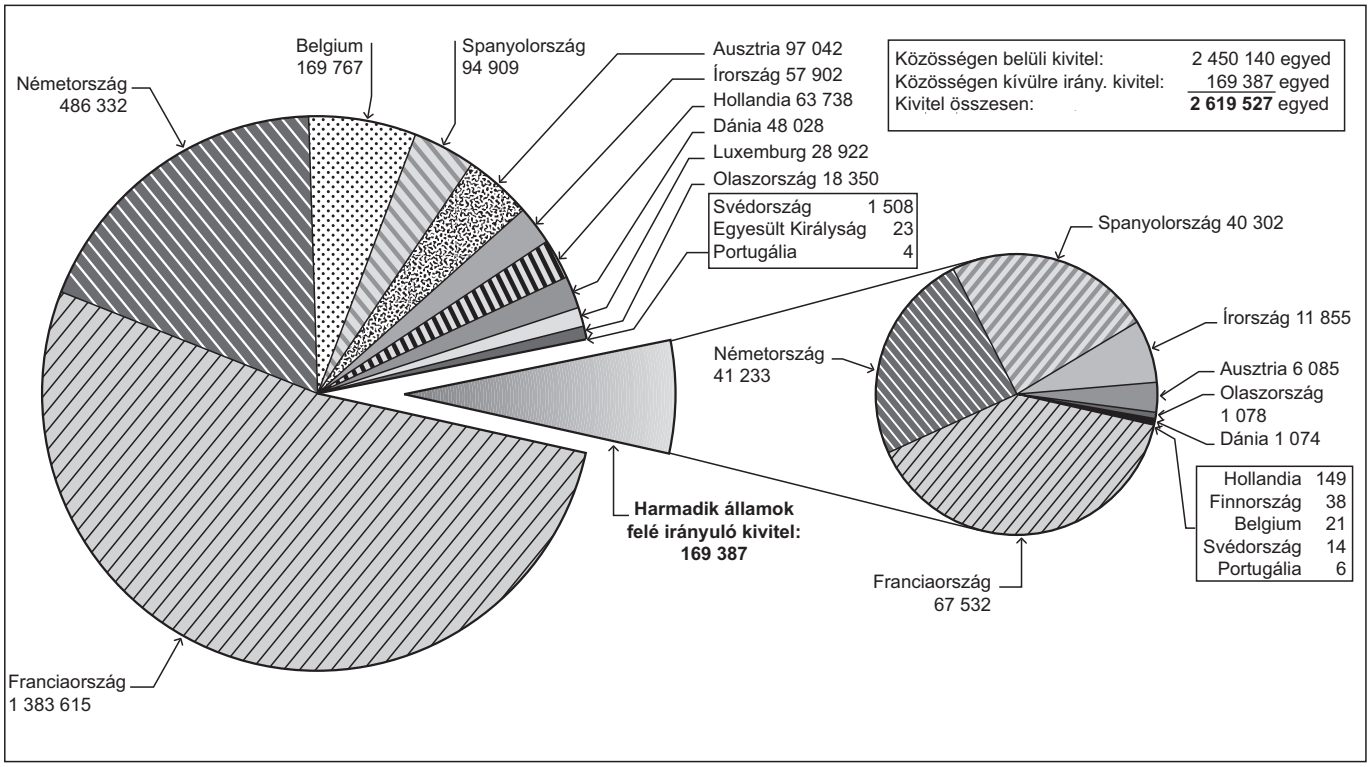

Forrás: Comext adatbázis (2003. januári kivonat).

3. ábra

Más tagállamokból és harmadik országokból származó szarvasmarha-behozatal

2001-es állapot (egyedek száma)

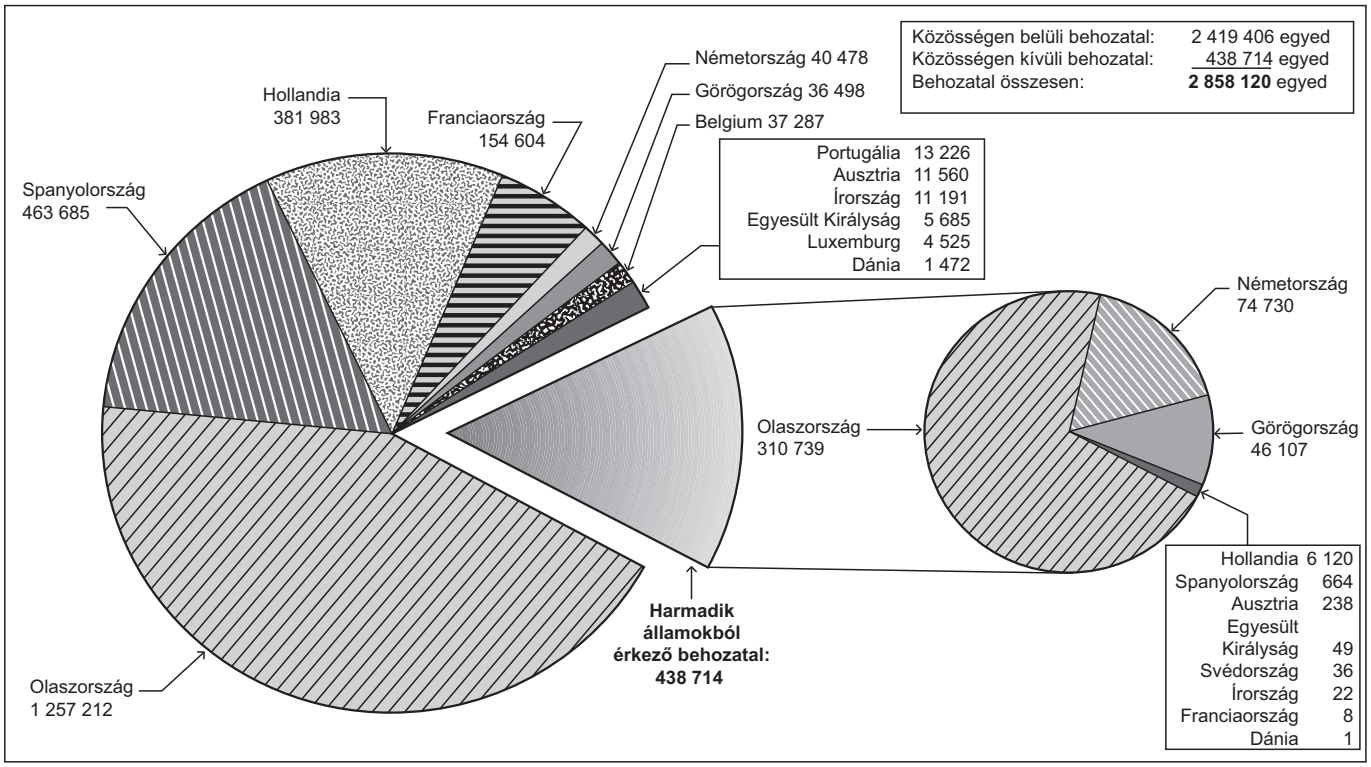

Forrás: Comext adatbázis (2003. januári kivonat).

(9) A marhahúspiaci közös szervezetnek a költségvetési kiadása folyamatosan emelkedik: 1999-ben 4,6 milliárd EUR volt, azaz az összes mezőgazdasági kiadás 11,5 %-a, és 2002-ben 7,1 milliárd EUR-ra nőtt, azaz a mezőgazdasági kiadások 16,4 %-ára. A költségvetésben 2004-re 8,1 milliárd EUR szerepel, ami az összes mezőgazdasági kiadás 17,2 %-a (lásd *1. táblázat*). A közvetlen támogatások növekedése, valamint új támogatási formák bevezetése – pl. a vágási támogatás – idézték elő a kiadások ugrásszerű növekedését az utóbbi években.

1. táblázat

Szarvasmarhahús-támogatási kiadások az 1999–2004. évben

(millió EUR)

Költségvetési címsor	Kiadások kategóriánként	1999 Kiadások	2000 Kiadások	2001 Kiadások	2002 Kiadások	2003 Költség-vetés	2004 Költségvetés
B1-2 1 0	*Marhahús export-visszatérítések*	*594,9*	*661,3*	*362,6*	*386,7*	*534,0*	*396,0*
B1-2 1 1	*A marhahús tárolására vonatkozó piaci intézkedések*	*– 36,6*	*– 82,7*	*325,8*	*104,1*	*– 1,0*	*– 33,0*
	Közvetlen támogatások						
B1-2 1 2 0	Anyatehenekre vonatkozó támogatások	1 594,7	1 565,9	1 705,3	1 888,3	2 060,0	2 060,0
B1-2 1 2 1	Anyatehenekre vonatkozó kiegészítő támogatások	63,3	62,5	71,6	70,9	97,0	97,0
B1-2 1 2 2	Bikákra vonatkozó speciális támogatások	1 297,3	1 299,3	1 530,0	1 748,4	1 967,0	1 959,0
B1-2 1 2 3	Idényjelleg csökkentését célzó támogatások	23,7	2,6	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 4	Vágási támogatás			493,7	1 024,8	1 710,0	1 750,0
B1-2 1 2 5	Külterjesítési támogatások	714,2	715,5	913,8	942,6	1 018,0	1 020,0
B1-2 1 2 8	Kiegészítő kifizetések			147,8	295,3	483,0	483,0
	Részösszeg	*3 693,2*	*3 645,8*	*4 862,2*	*5 970,3*	*7 335,0*	*7 369,0*
	Kergemarhakórhoz kapcsolódó közvetlen támogatások						
B1-2 1 2 4	Fiatal bikaborjúk feldolgozásának támogatásai	76,1	8,4	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 6	Rendkívüli támogató intézkedések	218,7	292,5	245,6	242,4	344,0	327,0
B1-2 1 2 7	Kötelező vágási program	11,4	20,9	54,8	68,3	100,0	100,0
B1-2 1 2 8	Borjak korai vágásához kapcsolódó támogatások	35,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
B1-2 1 2 9	Egyéb intervenciós kifizetések	0,0	1,6	212,4	329,4	100,0	10,0
	Részösszeg	*341,8*	*323,4*	*512,8*	*640,1*	*544,0*	*437,0*
B1-2 1 9	*Egyebek*	*– 14,7*	*– 8,3*	*– 9,4*	*– 29,3*	*– 8,0*	*– 8,0*
B1-2 1	**Marhahús összesen**	**4 578,6**	**4 539,5**	**6 054,0**	**7 071,9**	**8 404,0**	**8 161,0**
	A közvetlen támogatások aránya az összes marhahúspiaci kiadáshoz képest	***80,7 %***	***80,3 %***	***80,3 %***	***84,4 %***	***87,3 %***	***90,3 %***
B1	**Mezőgazdasági kiadások összesen (kivéve pénzügyi tartalékok)**	**39 540,8**	**40 466,7**	**42 083,3**	**43 214,3**	**44 780,5**	**44 761,4**
	A marhahúspiaci kiadások aránya az összes mezőgazdasági kiadáshoz képest	***11,6 %***	***11,2 %***	***14,4 %***	***16,4 %***	***18,8 %***	***18,2 %***

Forrás: 1999–2002: Pénzügyi jelentések az EMOGA-Garancia kiadásokról; 2003: Költségvetés; 2004: Előzetes költségvetés-tervezet.

(10) A közvetlen támogatások összege 1999-ben 3,7 milliárd EUR volt, 2002-ben pedig már 6,0 milliárd EUR, azaz az említés sorrendjében a marhahúságazat összes kiadásának 80,7 %-a, illetve 84,4 %-a. A közvetlen támogatások tovább nőttek, és a költségvetésben 2004-re 7,3 milliárd EUR szerepel, ami a marhahúságazat összes kiadásának 90,2 %-a. A *2. táblázat* mutatja a 2002-ben kifizetett közvetlen támogatások tagállamok szerinti megoszlását, a kergemarhakórral kapcsolatos, 2002-ben kifizetett közvetlen támogatások tagállamok szerinti megoszlását pedig a *3. táblázat*.

2. táblázat

Szarvasmarhákra vonatkozó, 2002-ben kifizetett közvetlen támogatások, tagállamonkénti bontásban

(millió EUR)

Költségv. címsor	Kiadások kategóriánként	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	EU-15
B1-2 1 2 0	Anyatehenekre vonatkozó támogatások	70,5	19,5	105,4	27,9	251,4	670,2	218,0	94,3	3,3	9,3	54,8	50,1	5,0	24,9	283,7	**1 888,3**
B1-2 1 2 1	Anyatehenekre vonatkozó kiegészítő támogatások	19,4	0,0	0,0	0,0	28,7	1,8	0,0	6,8	0,0	0,0	0,1	6,6	0,3	0,0	7,2	**70,9**
B1-2 1 2 2	Bikákra vonatkozó speciális támogatások	43,3	38,2	312,5	27,2	130,4	343,3	251,7	74,4	3,6	18,3	52,9	31,9	36,6	41,5	342,6	**1 748,4**
B1-2 1 2 4	Vágási támogatás	34,1	31,0	195,2	6,0	95,6	218,4	93,5	79,4	3,7	66,4	32,4	17,0	17,7	22,6	111,8	**1 024,8**
B1-2 1 2 5	Külterjesítési támogatások	3,1	6,2	52,6	20,1	153,7	240,1	144,5	15,1	1,0	1,2	43,5	30,2	17,7	29,0	184,6	**942,6**
B1-2 1 2 8	Kiegészítő kifizetések	26,1	7,9	55,8	2,1	21,0	60,2	20,2	23,8	0,0	16,7	7,9	3,9	4,1	5,5	40,1	**295,3**
	Összesen	***196,5***	***102,8***	***721,5***	***83,3***	***680,8***	***1 534,0***	***727,9***	***293,8***	***11,6***	***111,9***	***191,6***	***139,7***	***81,4***	***123,5***	***970,0***	***5 970,3***
	A tagállam kiadásainak részaránya	***3,3 %***	***1,7 %***	***12,1 %***	***1,4 %***	***11,4 %***	***25,7 %***	***12,2 %***	***4,9 %***	***0,2 %***	***1,9 %***	***3,2 %***	***2,3 %***	***1,4 %***	***2,1 %***	***16,2 %***	***100,0 %***

Forrás: A Bizottság 2002.12.11-i dokumentuma – az EMOGA-Garancia kiadások 2001.10.16. és 2002.10.15. között (AGRI/72/2002).

A Németország, Franciaország, Olaszország és az Egyesült Királyság számára utalt közvetlen támogatások részaránya	***58,9 %***

3. táblázat

A kergemarhakórral kapcsolatos, 2002-ben kifizetett közvetlen szarvasmarha-támogatások, tagállamonkénti bontásban

(millió EUR)

Költségv. címsor	Kiadások kategóriánként	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	EU-15
B1-2 1 2 6	Rendkívüli támogató intézkedések	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	242,4	**242,4**
B1-2 1 2 7	Kötelező vágási program	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	38,3	29,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	0,0	0,0	0,0	**68,3**
B1-2 1 2 9	Egyéb intervenciós kifizetések	6,9	1,7	46,6	1,1	23,3	165,1	80,9	0,0	3,4	– 2,3	0,3	2,4	0,0	0,0	0,0	**329,4**
	Összesen	***6,9***	***1,7***	***46,6***	***1,1***	***23,3***	***203,4***	***110,3***	***0,0***	***3,4***	***– 2,3***	***0,3***	***3,0***	***0,0***	***0,0***	***242,4***	***640,1***
	A tagállam kiadásainak részaránya	***1,1 %***	***0,3 %***	***7,3 %***	***0,2 %***	***3,6 %***	***31,8 %***	***17,2 %***	***0,0 %***	***0,5 %***	***– 0,4 %***	***0,0 %***	***0,5 %***	***0,0 %***	***0,0 %***	***37,9 %***	***100,0 %***

Forrás: A Bizottság 2002.12.11-i dokumentuma – az EMOGA-Garancia kiadások 2001.10.16. és 2002.10.15. között (AGRI/72/2002).

A Németország, Franciaország, Olaszország és az Egyesült Királyság számára utalt, a kergemarhakórhoz kapcsolódó közvetlen támogatások részaránya	***76,9 %***

A szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszere létrehozásának története és okai

(11) Egyes tagállamok saját elhatározásukból már jóval 1992 előtt kiépítették saját szarvasmarha-azonosítási és -nyilvántartási rendszerüket. Ezek a nemzeti rendszerek nem biztosították az azonosítószámozás egyediségét, tehát ugyanabban a tagállamban több állat is megegyező azonosítószámot kaphatott. Ezeket a nemzeti rendszereket eredetileg állat-egészségügyi megfontolásokból hozták létre, és nem volt kimondott céljuk a nyomon követhetőség biztosítása.

(12) A közös agrárpolitika (KAP) 1992-es reformjában jelentősen megemelték az olyan létező közvetlen támogatásokat, mint például a tenyészmarha-támogatás és az anyatehén-támogatás, valamint új támogatásokat is bevezettek, mint például a szezonalitást csökkentő támogatást ([1]) vagy az extenzifikációs támogatást ([2]). A költségvetési kiadások eredményesebb ellenőrzésére és a jogosulatlan támogatások kifizetésének elkerülésére ekkor egy új szarvasmarha-azonosítási és -nyilvántartási rendszert vezettek be.

(13) Az 1992-es reform rendelkezett a kötelező szarvasmarha-azonosítási és -nyilvántartási rendszer ([3]) és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) egyidejű bevezetéséről, valamint előírta a kifizetett közvetlen támogatások érvényességének megállapításához az adatbázisok között keresztellenőrzéseket ([4]). A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének működőképesnek kellett volna lennie 1993. október 1-jével, az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) adatbázisainak pedig 1997. január 1-jével. A tagállamok többsége egyik határidőt sem tartotta be.

(14) Az állat-egészségügyi problémák és különösen az 1996-os első kergemarhakór-válság miatt a Tanács felülvizsgálta a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására vonatkozó rendelkezéseket, és elhatározta a szarvasmarhafélék nyomon követhetőségének szükségességét születésüktől kezdve egészen levágásukig, majd a vágóhídtól a forgalmazóig. A Tanács így 1997-ben elhatározta a jogszabályi nyomatékosítást, és az irányelvet rendelettel váltotta fel ([5]), amely három alapvető szakaszhatárt állapított meg a kitűzött cél eléréséhez. 1998. január 1-jével, minden e határidő után született, importált vagy közösségi kereskedelmi forgalomba hozott szarvasmarhát azonosítószámmal kell ellátni, és nyilvántartásba kell venni. 1999. december 31-jével teljesen működőképes számítógépes adatbázisoknak kell biztosítaniuk a szarvasmarhák nyomon követhetőségét születésüktől levágásukig vagy halálukig; 2000. január 1-jével pedig kötelező címkézési rendszert kell a marhahúsra vonatkozóan életbe léptetni.

(15) A 2000. január 1-jére a marhahús kötelező címkézési rendszerének felállítására kitűzött határidőt a Tanács és a Parlament 2002. január 1-jére módosította a címkézési standardok meghatározásának nehézségei, valamint a forgalmazók által jelzett gyakorlati akadályok miatt ([6]).

(16) Az „Agenda 2000" reform keretében bevezetett új jövedelemtámogatások (vágási támogatások és kiegészítő kifizetések ([7])) lehetővé tették az anyatehenek után egy vagy több közvetlen támogatás kifizetését. Az új piacszabályozás következtében kizárólag az azonosítóval ellátott és nyilvántartásba vett állatok után lehet igénybe venni a meghatározott közvetlen támogatásokat ([8]).

(17) Ráadásul, a szarvasmarhák azonosítása és nyilvántartása, valamint az ebből következő nyomon követhetőség érinti a marhahúsra adott összes kifizetést ([9]) – beleértve a közraktározási kiadásokat és az export-visszatérítéseket –, mivel csak akkor hagyják jóvá a közraktározási és a visszatérítési kifizetéseket, ha az érintett marhahús és marhahústermékek címkézése lehetővé teszi a feldolgozott állat eredeti azonosítójának beazonosítását ([10]).

Miben áll a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszere?

(18) A rendszer legfontosabb elemei az állatok egyedi azonosítását szolgáló füljelzők, a marhalevelek, a gazdaságokban vezetett egyedi nyilvántartások és a mindegyik tagállamban felállított számítógépes adatbázisok.

([1]) A szezonalitást csökkentő támogatás célja, hogy a legelőről történő behajtás időszakán kívül támogassa a tinók vágását. A jövedelemtámogatással el lehet kerülni, hogy túl sok tinót vágjanak le egy időszakban, ami megbontaná a piac egyensúlyát és árcsökkenést idézne elő.

([2]) Az extenzifikációs támogatással a túl intenzív termelési típusokat kívánják elkerülni úgy, hogy a támogatást a gazdaságban tartott állatok sűrűségének meghatározott maximális értékéhez kötik.

([3]) Az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról szóló, 1992. november 27-i 92/102/EGK tanácsi irányelv (HL L 355., 1992.12.5., 32. o.).

([4]) A 3508/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 355., 1992.12.5., 1. o.).

([5]) 820/97/EK tanácsi rendelet.

([6]) Az 1997-es rendelet helyébe az 1760/2000/EK rendelet lépett.

([7]) A közösségi költségvetésből támogatott kiegészítő kifizetések. A tagállamok dönthetnek a marhahústermelőknek történő kifizetéséről, kiszámítása állatlétszám és/vagy a terület alapján történik, olyan objektív követelmények figyelembe vételével, mint a termelési szerkezet és a termelési feltételek.

([8]) A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1999.6.26., 21. o.) 21. cikke.

([9]) Ez a rendszer hatással van a vidékfejlesztési ágazatban a szarvasmarhák egyedszáma után járó kifizetésekre is. Ugyancsak hatással van a száj- és körömfájás-válság során végrehajtott kényszervágásokkal kapcsolatos kifizetésekre.

([10]) Az 1760/2000/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése.

(19) Egy adott gazdaságban minden 1997. december 31. után született, vagy e dátum után közösségi kereskedelmi forgalomba hozott állatot az illetékes hatóság által jóváhagyott füljelzővel kell megjelölni, mindkét fülén. Mindkét füljelzőn ugyanannak az egyedi azonosító kódnak kell szerepelnie, lehetővé téve minden egyes állat egyedi azonosítását, valamint a gazdaságét, ahol született (lásd *1. fényképek*).

1. fényképek: Francia (balra fent), brit (jobbra fent) és német (lent) füljelzők

(20) A marhalevelek, a nyilvántartások és a számítógépes adatbázisok is tartalmazzák ezeket az alapadatokat [1].

(21) 1998. január 1-jétől a tagállam illetékes hatósága minden azonosítási követelmény alá tartozó állat részére marhalevelet állít ki az állat születésének bejelentésétől számított 14 napon belül, vagy harmadik országból behozott állatok esetén, az állatok újbóli azonosítási szükségességének bejelentésétől számított 14 napon belül. Ha egy állat más helyre kerül, a marhalevelének is el kell kísérnie. A marhalevél az alapadatokon kívül egyéb információkat is tartalmaz [2] (lásd *2. fényképek*).

[1] Az állat azonosítószáma, születésének időpontja, neme, fajtája vagy szőrszíne.

[2] Anyaállat azonosító kódja (harmadik országból érkezett állatnál a belépéskor kapott azonosítószám, ami alapján az eredeti azonosítószám megállapítható); annak a gazdaságnak az azonosító kódja, ahol az állat született; az összes gazdaság azonosító kódja, ahol az állatot tartották; az összes mozgás időpontja; az összes állattartó aláírása; a marhalevelet kiállító hatóság bejegyzése; a marhalevél kiállításának időpontja; hímnemű állatok esetében az állat után járó jövedelemtámogatásokkal kapcsolatos információk.

Ausgebende Stelle im Freistaat Bayern:
Landeskuratorium der Erzeugerringe für tierische Veredelung in Bayern e.V.
LKV
Ranner
Haydnstraße 11, 80336 München
Datum der Ausgabe: 14.01.02

Rinderpass
gemäß § 24 h der Viehverkehrsverordnung
01097052411

Ohrmarkennummer
DE 09 399 97 777

Registrier-Nr. nach § 24b Viehverkehrsverordnung
09 162 000 0673

Tierhalter (Name, Vorname, Anschrift)
LKV
Haydnstr. 11
80336 München

1. Tierdaten
Geburtsdatum: 15.12.01
Geschlecht: WEIBLICH
Rasse: FLECKVIEH
Ohrmarkennummer des Muttertieres: DE 09 12345678

2. Herkunft des Tieres, sofern nicht aus dem Geburtsbetrieb:
Aus folgendem Mitgliedstaat der EU:
Aus folgendem Drittland eingeführt:
Vom Drittland vergebene Ohrmarkennummer:

3. Datum der Schlachtung, Verendung oder Tötung des Tieres:

4. Sonderprämie für männliche Rinder beantragt oder gewährt: 1) nein 1) ja 1) 1. Altersklasse/ Einmalprämie 1) 2. Altersklasse 1)
Stempel/Unterschrift d. Prämienbehörde
1) Von der Prämienbehörde auszufüllen

5. Bestätigung der Angaben zu 1. und 2.
Ort, Datum
Unterschrift des Tierhalters

Cattle Id:
UK A1234 60604

Applicant's address:
MR M SMITH
IVY FARM
SHEBTON
WOOLER
NORTHUMBERLAND
NT1 1AB

British Cattle Movement Service
SAMPLE

This is a Cattle Passport, which should be kept in a safe place. Please sign the first box in the 1st Movement Summary section.

Please detach this cover. If the address shown is incorrect, please complete the back of this page and return this slip to the BCMS Correspondence Address.

PASSEPORT DU BOVIN
cerfa N° 10824*01

N° DE TRAVAIL | CODE PAYS BE | N° NATIONAL N° Pays origine | SEXE | TYPE RACIAL | DATE DE NAISSANCE

N° D'EXPLOITATION DE NAISSANCE: Pays BE
N° D'EXPLOITATION D'ÉDITION: n° cheptel détenteur
CODES TYPES RACIAUX DES PARENTS
DATE D'ÉDITION
N° NATIONAL DE LA MÈRE

EMPLACEMENT D'IMPRESSION DU CODE À BARRES
Echangé
SPÉCIMEN SPECIMEN

e N° Fictif

En l'absence de l'attestation sanitaire ou du laissez-passer sanitaire délivré par le Directeur des Services Vétérinaires, ce bovin ne peut pas circuler

EMPLACEMENT RÉSERVÉ À L'APPOSITION DE L'ATTESTATION SANITAIRE OU DU LAISSEZ-PASSER SANITAIRE

A B

Coller en A et B les extrémités de l'attestation sanitaire ou du laissez-passer sanitaire

TOUTE MENTION MANUSCRITE AUTRE QUE CELLE ASSOCIÉE AUX MOUVEMENTS ANNULERA LA VALIDITÉ DU DOCUMENT.

Prime Spéciale aux Bovins Mâles
oui = perforation si = perforación
yes = perforation si = perforazione
ya = Durchlocherung Nai = Διάτρηση
1ère tranche (demande ou octroi)
2ème tranche (demande ou octroi)

2. fényképek: Német (fent – kétoldalú lap), brit (középen – 17 lapos füzet első oldala) és francia (lent – kétoldalú lap) marhalevelek

(22) Eltekintve a szállítóktól, minden állattartónak naprakész nyilvántartást kell vezetnie [1].

(23) A szarvasmarhák számítógépes adatbázisának 1999. december 31-re az összes tagállamban teljesen működőképesnek kellett volna lennie, és tárolnia kellett volna az állatokra és a gazdaságokra vonatkozó különféle információkat. Az adatbázis tartalmazza az állatok azonosító kódját, születési időpontját, az állat nemét, fajtáját vagy szőrszínét, valamint az anyaállat azonosító kódját (harmadik országból importált állat esetében a belépéskor kapott azonosítószámot, ami alapján az eredeti azonosítószám is megállapítható), annak a gazdaságnak az azonosító kódját, ahol az állat született, valamennyi gazdaság azonosító kódját, ahol az állat megfordult, továbbá valamennyi mozgásának időpontját. Az adatbázis tartalmazza az állat elhalálozásának vagy levágásának időpontját is. Minden egyes gazdaság vonatkozásában tartalmazza az adatbázis az állattartó nevét és címét, a gazdaság azonosítószámát, ami az országkódból és legfeljebb 12 írásjelből állhat.

(24) Az adatbázisnak lehetővé kell tennie, hogy egy adott időpontban megállapítható legyen az adott gazdaság összes szarvasmarhájának azonosítószáma, ezen szarvasmarhák minden mozgása születésüktől, illetve harmadik országból importált állatoknál a tagállamba való bekerülésük szerinti gazdaságtól [2] kezdve.

(25) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének megfelelő kialakítása érdekében a tagállamok illetékes hatóságai kötelesek minimális számú helyszíni vizsgálatot végezni [3], a gazdaságban található valamennyi állat azonosságának igazolására. Az ellenőrzések kiterjednek a füljelzők fizikai ellenőrzésére, az iratellenőrzés keretében pedig a nyilvántartások pontosságának, az állatok ki-be mozgási bizonylatainak vizsgálatára, továbbá ellenőrzik azt is, hogy bejelentették-e az adatbázis üzemeltetőjének az állatok valamennyi mozgását (születés, halál, vásárlás, eladás, kölcsönzés). Az ellenőrizendő állattenyésztőket kockázatelemzéssel választják ki. A rendelet szerint a feltárt jogszabálysértéseket azok súlyossága alapján kell szankcionálni [4]. Az *1. keretes* szövegben található a feltárt jogszabálysértések alapján kiszabható szankciók ismertetése.

1. keretes szöveg

Ha néhány állat nem felel meg teljesen az azonosítási és nyilvántartási követelményeknek, akkor ezeknek az állatoknak a mozgását korlátozni kell egészen addig, amíg a követelményeknek teljesen meg nem felelnek.

Ha az állomány több mint 20 %-a nem felel meg teljesen az azonosítási és nyilvántartási követelményeknek, akkor a gazdaságban lévő összes állatnak a mozgását korlátozni kell.

Ha egy állattartó nem tesz az állatok mozgására, születésére vagy elhalálozására vonatkozó bejelentést, akkor az érintett gazdaságba irányuló, illetve az onnan kiinduló mozgásokat korlátozni kell.

Ha egy vagy több állat az azonosítási és nyilvántartási követelmények egyikének sem felel meg, akkor az érintett gazdaságra irányuló, illetve az onnan kiinduló összes állatmozgást korlátozni kell.

Ha az állattartó nem tudja két munkanapon belül igazolni egy adott állat azonosságát, akkor az állatot kártérítés fizetése nélkül, azonnal meg kell semmisíteni az állat-egészségügyi hatóság jelenlétében.

(26) A tagállamok, melyek olyan számítógépes adatbázissal rendelkeznek, amelyet a Bizottság teljesen működőképesnek ítélt, dönthetnek úgy, hogy nem állítanak ki marhalevelet a tagállamon belüli állatmozgáshoz, ebben az esetben csak a közösségi kereskedelmi forgalomba szánt állatoknak állítanak ki marhalevelet a számítógépes adatbázis adatai alapján [5]. Ha egy tagállam eredményes keresztellenőrzésekre lehetőséget adó, teljesen működőképes adatbázissal rendelkezik, a helyszíni ellenőrzések szintjét 10 %-ról 5 %-ra csökkentheti [6].

A RENDSZER KÜLÖNBÖZŐ ÉRINTETTJEINEK JOGILAG MEGHATÁROZOTT SZEREPE ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

A Tanács és az Európai Parlament

(27) Az emberi egészségvédelem területén [7] a Bizottság javaslatára a Tanács és az Európai Parlament fogadja el az alapvető jogszabályokat. Mezőgazdasági területen a Bizottság javaslatára a Tanács fogadja el a rendeleteket és az irányelveket, az Európai Parlamenttel történő konzultációt követően.

[1] Az általános bejegyzéseken túl a nyilvántartásban szerepel az érkezés időpontja, a gazdaságból való elszállítás vagy a halál időpontja, az érkezés vagy küldés szerinti állattartó neve vagy azonosító kódja, valamint a nyilvántartást ellenőrző illetékes hatóság aláírása (név és időpont).

[2] Belépés szerinti gazdaság az a hely, ahová az állat az Európai Unióba történő megérkezését követően azonnal kerül.

[3] A szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének keretében végrehajtandó minimális számú ellenőrzések végrehajtására vonatkozó 820/97/EK tanácsi rendelet végrehajtási szabályainak meghatározásáról szóló, 1997. december 29-i 2630/97/EK bizottsági rendelet (HL L 354., 1997.12.30., 23. o.). A 2630/97/EK rendelet helyébe az 1082/2003/EK rendelet (HL L 156., 2003.6.25., 9. o.) lépett.

[4] A szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének keretében a minimálisan alkalmazandó közigazgatási szankciók végrehajtására vonatkozó 820/97/EK tanácsi rendelet végrehajtási szabályainak meghatározásáról szóló, 1998. február 27-i 494/98/EK bizottsági rendelet (HL L 60., 1998.2.28., 78. o.).

[5] Az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése.

[6] A 2630/97/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése.

[7] Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 152. cikke (4) bekezdésének b) pontja.

A Bizottság

(28) Az 1760/2000/EK alaprendeletnek megfelelően [1] a Bizottság munkáját a tagállamok képviselőiből álló irányító bizottság segíti (Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Bizottsága [2]) a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének végrehajtásához szükséges intézkedésekben, különösen a füljelzők, a marhalevél és a nyilvántartás, az elvégzendő minimális számú ellenőrzések, a közigazgatási szankciók alkalmazása és az átmeneti rendelkezések területén. Az alaprendelet [3] szerint a Bizottság szakértői az illetékes hatósággal együttműködve egyrészt ellenőrzik, hogy a tagállamok megfelelnek-e a rendelet követelményeinek, másrészt helyszíni ellenőrzéseket végeznek annak biztosítására, hogy az ellenőrzések a hatályos rendelettel összhangban történjenek. Ennek keretében a Bizottság munkáját az Élelmiszerlánc és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti [4]. Ha a Bizottság az ellenőrzések eredménye alapján szükségesnek ítéli, megvizsgálja a helyzetet az állandó bizottság keretei közt. A Bizottság meghozhatja a szükséges határozatokat. Az előírás szerint a Bizottság figyelemmel kíséri a helyzet változásait, és adott esetben módosíthatja, vagy hatályon kívül helyezheti a határozatokat.

A tagállamok

(29) A rendelet előírásainak megfelelően az egyes tagállamok felelőssége a szarvasmarhákat azonosító és nyilvántartó rendszer létrehozása. A tagállamok határozzák meg és tartják nyilván a füljelzőket, állapítják meg a gazdaságok nyilvántartásának formáját, és állítják ki a marhaleveleket.

(30) A tagállamok határozzák meg a szarvasmarhák mozgásának bejelentési eljárását a nemzeti nyilvántartások naprakészen tartása érdekében. Az eljárások vagy manuálisak (bejelentési formanyomtatvány), vagy automatizáltak (elektronikus állományok továbbítása, internetkapcsolat stb.).

(31) A tagállamok szintén kötelesek a szarvasmarhatartókat ellenőrizni, és az ellenőrzések eredményeit éves jelentésbe foglalni. Ezt a jelentést a Bizottságnak kell benyújtani.

A különböző szarvasmarhatartók

(32) Szarvasmarhatartó az a természetes vagy jogi személy, aki az állatokért felelős, akár állandó, akár ideiglenes jelleggel, beleértve a szállítás, illetve a piacon történő tartózkodás alatti időszakot is. A szállítmányozók kivételével, minden állattartó köteles minden, a gazdaságba, illetve az onnan kifelé irányuló állatmozgást, valamint az állatok születését, illetve halálát az illetékes hatóságnak jelenteni. Az állattartóknak továbbá naprakész nyilvántartást kell vezetnie, a marhaleveleket ki kell töltenie, születéskor az állatokat füljelzővel kell ellátnia, illetve az elveszett füljelzőket pótolnia [5].

MEGÁLLAPÍTÁSOK A RENDSZER KÖZÖSSÉGI SZINTŰ KONCEPCIÓJÁRÓL

Bevezetés

(33) A szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására elfogadott jogszabályi keretrendszernek meg kell felelnie az elérni kívánt céloknak. Ha a cél a szarvasmarhák összes mozgásának követése az Európai Unió területén, a jogszabályi keretrendszernek ennek eleget kell tennie.

(34) A szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására vonatkozó alaprendelet általános, és a tagállamok felelősségébe utalja a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének saját területükön történő kiépítését. A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadott el a füljelzők, marhalevelek, nyilvántartások, ellenőrzések [6] és a szankciók tekintetében [7], a számítógépes adatbázisok esetében azonban nem.

A szabályozás nem írja elő az adatbázisok közötti információcserét

(35) A közösségi jogalkotás előírja az állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekhez szükséges intézkedéseket. Az 1760/2000/EK rendelet a tagállamokat kötelezi a szükséges

(1) Az 1760/2000/EK rendelet 10. cikke.

(2) Az 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1999.6.26., 103. o.) 11. cikkében említett bizottság.

(3) Az 1760/2000/EK rendelet 22. és 23. cikke.

(4) A 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.) 62. cikkének (2) bekezdésében említett bizottság.

(5) Az 1760/2000/EK rendelet 2. és 7. cikke.

(6) Az 1082/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 156., 2003.6.25., 9. o.) módosított 2629/97/EK és 2630/97/EK bizottsági rendelet (HL L 354., 1997.12.30., 19. o.).

(7) A 494/98/EK rendelet.

intézkedések megtételére annak érdekében, hogy a nemzeti számítógépes adatbázisok a lehető leghamarabb teljesen működőképesek legyenek. A Bizottság, mivel tisztában volt a kockázatokkal, és felismerte, hogy az állatok, valamint mozgásuk nyomon követhetősége érdekében szükséges, hogy a tagállamok adatbázisai közötti, az állatokra és mozgásaikra vonatkozó adatcserére átlátható eljárást vezessen be, ebbe az irányba mutató javaslatot tett. A Tanács nem követte a javaslatot. A 2000 júliusában elfogadott rendelet nem írja elő a különböző nemzeti adatbázisok közötti adatcserét, csak a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtási eljárást. Az ANIMO rendszer lehetővé teszi a tagállamok közötti adatcserét a kereskedelmi forgalomba kerülő állatszállítmányok tekintetében, de nem adja meg a szállítmányokat alkotó állatok azonosításához szükséges információkat. Következésképpen a tagállamok között a kereskedelmi forgalomba kerülő állatok egészségi állapotáról vagy az utánuk járó jövedelemtámogatásokról nincs rendszeres kommunikáció.

(36) A különböző nemzeti adatbázisok közötti információcsere már azáltal is akadályozott, hogy a tagállamok eltérő formátumú adatbázisokat használnak. Az adatbázisok közötti információcsere hiányában, a szarvasmarhák áramlását a kereskedelmi forgalomba kerülő állatok visszaküldött marhaleveleinek ellenőrzése alapján lehet követni. Ugyanakkor, a marhalevelek visszaküldési rendszere nem működik (lásd (38) bekezdés c) pontja).

(37) Jelenleg a Bizottságnak nincs részletes leírása az állatok mozgásáról sem általában, sem az azonosítási és nyilvántartási rendszer keretében. A nemzeti adatbázisok közötti adatcsere hiányában a Bizottság csak annyit állapíthat meg bizonyossággal, hogy a rendszer – legalábbis elméletileg – alkalmas a szarvasmarhák összes mozgásának hatékony követésére a Közösség területén.

Nem eléggé pontos a közösségi szabályozás

(38) A hatályos szabályozás számos helyen pontatlan vagy következetlen, aminek következtében a tagállamok eltérően kezelhetik adataikat, és ez hibák forrása is lehet.

a) *Az állattartók nyilvántartási kötelezettségei nem megfelelőek*

A szállítmányozók kivételével minden állattartó köteles naprakész nyilvántartást vezetni, ami kézzel írott vagy elektronikus formában tartalmazza a kötelező információkat. A nyilvántartás nincs tekintettel a különböző állattartókat jellemző eltérő tevékenységekre. Figyelembe kellene venni bizonyos állattartók, mint például a kereskedők, a gyűjtőközpontok vagy a vágóhidak sajátosságait is ([1]). Hiszen tekintettel a nagyszámú állatmozgásra, a kereskedők vagy a gyűjtőközpontok üzemeltetői nem képesek minden állat egyedi azonosítóját bevezetni a hagyományos nyilvántartásba. Ezeknek az állattartóknak a szakmai tevékenységével nem egyeztethető össze a jelenlegi nyilvántartási előírás. Hasonló akadályok merülnek fel a vágóhidaknál is.

b) *A szarvasmarhatartó fogalmának meghatározását eltérően értelmezik*

A szabályozás szerint az állattartó az a természetes vagy jogi személy, aki az állatokért felelős, akár állandó, akár ideiglenes jelleggel, beleértve a szállítási, illetve a piacon történő tartózkodás alatti időszakot is. E tág meghatározás célja, hogy az összes olyan piaci szereplőt magában foglalja, akik a szarvasmarhákkal azok születésétől vagy az Európai Unióba történő belépésüktől kezdve, egészen halálukig vagy az Európai Unióból történő kilépésükig foglalkoznak. A tagállamok a szarvasmarhatartó fogalmának meghatározását néha eltérően értelmezték. Franciaországban a gyűjtőközpontokat és a darabolóüzemeket belefoglalták a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerébe. A három másik felkeresett tagállamban ettől eltérő a helyzet.

c) *Nem mindig érvénytelenítik a halott vagy egy másik tagállamba kivitt, s új marhalevelet kapott állatok marhalevelét*

A felkeresett tagállamokban a szarvasmarhák összes mozgásához megkövetelték a marhalevelek használatát. A szabályozás kimondja, hogy amennyiben egy állat elpusztul, az állattartó köteles a marhalevelet az állat halálától számított hét napon belül visszajuttatni az illetékes hatóságnak. Ha az állatot vágóhídra küldik, a vágóhíd üzemeltetője felel a marhalevél illetékes hatósághoz való visszajuttatásáért. A marhalevelek visszaküldésének mechanizmusa a gyakorlatban ugyanakkor nem létezik, vagy hatástalan. Nem határoztak

([1]) A kereskedőknél és a gyűjtőközpontokban olyan nagy a mozgások száma, hogy a kézi nyilvántartás hibákra vezet. Nem lehet a jelen levő állatok számát automatikusan kiszámítani, és ellenőrizni kell a nyilvántartások teljességét (keresztellenőrzéseket kell elrendelni).

meg részletes végrehajtási szabályokat arról, hogyan kell a marhaleveleket visszaküldeni, valamint a visszaküldést ellenőrizni. Továbbá nem vezettek be semmiféle eljárást ezeknek a marhaleveleknek az érvénytelenítésére. Így lehetőség van az érvénytelenítést kikerülő marhalevelek szabályellenes felhasználására, mivel a tagállamok között nincs rendszeres információcsere, és a szabályozás pontatlan az eljárások, ellenőrzések és esetleges szankciók tekintetében. Nincs eljárás arra, hogyan kell a nemzeti adatbázisba felvett állatokról információt visszaküldeni, ha más tagállamból érkeztek a szarvasmarhák, és a rendeltetési hely szerinti tagállam nem állít ki új marhalevelet. Új marhalevél kiállításakor pedig a régi marhalevél visszaküldésére vonatkozó eljárás nem létezik, vagy hatástalan.

d) Néhány esetben nehéz megállapítani a származási országot vagy gazdaságot. Harmadik országból származó állatok esetén a kiépített rendszer azon alapszik, hogy a rendeltetési hely szerinti első gazdaságban megtörténik a szarvasmarhák azonosítása, tehát a belépéskor történő „honosítás" nem mindig teszi lehetővé a származási ország vagy gazdaság megállapítását.

(39) A közösségi szabályozás választási lehetőségei szükségtelenül bonyolítják a rendszert:

a) *Tagállamon belüli mozgások marhalevéllel vagy anélkül*

A tagállamok dönthetnek arról, hogy a tagállamon belüli mozgáshoz előírják vagy sem a marhalevél használatát, feltéve, hogy olyan számítógépes adatbázissal rendelkeznek, amelyet a Bizottság legkésőbb 1999. december 31-ig teljesen működőképesnek ítélt. A Számvevőszék megállapította, hogy a felkeresett tagállamokban a marhalevél kiállítását megelőző – kétségtelenül változó minőségű – ellenőrzések lehetővé teszik az adatbázisba bevitt információk szűrését, ezáltal az adatbázisok megbízhatóságának növelését. A szabályozás [1] megengedi a tagállamoknak, hogy eltekintsenek a marhalevelek használatától a tagállamon belüli mozgásoknál. Ebben az esetben az elvégzett ellenőrzéseknek biztosítaniuk kell, hogy az adatbázisokban szereplő adatok megbízhatósága kielégítő legyen.

b) A *szarvasmarhák azonosítószámának hossza változó (2 betű azonosítja a tagállamot, ezt legfeljebb 12 számjegy követi)*

Az állatok kereskedelmével kapcsolatban számos tagállamnak okoz üzemeltetési gondot, hogy a füljelzők kódjaira nincs szabvány. Franciaországban például csak 10 számjegyet használnak, ezért virtuális számokat hoznak létre ahhoz, hogy az egyéb tagállamból származó állatokat az adatbázisba felvehessék. Az azonosítószámok nagyobb fokú szabványosítása lehetővé tette volna a szarvasmarhák tagállamok közötti mozgásának automatikus nyilvántartását. Összeegyeztethető vagy szabványos azonosító kódok alkalmazásával lehetővé válna az adatok hatékony és pontos nyilvántartása.

A Bizottságnak nincs felhatalmazása arra, hogy végrehajtási rendelkezéseket hozzon a nemzeti adatbázisok létrehozásáról

(40) Ellentétben a rendszer egyéb elemeivel (füljelző, marhalevél, nyilvántartás, helyszíni ellenőrzés, közigazgatási szankciók és átmeneti intézkedések) a Bizottságnak nincs jogi felhatalmazása [2] arra, hogy végrehajtási rendelkezéseket hozzon a különböző nemzeti adatbázisok létrehozásáról és ellenőrzéséről [3] (lásd 28. bekezdés). A rendszernek ez az alapvető hiányossága ad magyarázatot a felkeresett tagállamokban tapasztalt eltérésekre, mivel minden tagállam a saját maga által szabadon meghatározott feltételek szerint működő adatbázist fejlesztett ki (lásd 4. *táblázat*).

[1] Az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése.

[2] Az 1760/2000/EK rendelet 22. cikke (2) bekezdésének szélesebb értelmezésével a Bizottság tevékenyebb szerepet vállalhatna az adatbázisok működőképességének elismerésében. A Bizottság nem osztja ezt a véleményt, szerinte az 1760/2000/EK rendelet 22. cikke (2) bekezdése egyáltalán nem biztosít előjogot az adatbázisok elismerésére, és egyedül az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése ad törvényes alapot az adatbázisok működőképességének elismeréséhez.

[3] A Bizottság tudatában volt, hogy fontos lenne a tagállamokban egyenletes színvonalú számítógépes adatbázisok kialakítása. Ezért 1998-ban a Bizottság javaslatot tett arra, hogy ebbe az irányba mutató végrehajtási szabályokat határozhasson meg. A javaslatban szerepelt a tagállamok közötti átlátható adatcserélési eljárás megállapítására vonatkozó kérés is, ideértve az állatokra és mozgásukra vonatkozó adatcserét. A Tanács nem reagált erre a javaslatra, tehát nincs végrehajtási szabályozás.

4. táblázat

A Számvevőszék 2002 első felében végzett ellenőrzései: összefoglaló a megállapításokról (1)

Tagállamok	Füljelzők			Állomány-nyilvántartások			Marhalevelek			Számítógépesített adatbázisok						
	A füljelzők formája	A füljelzők egységessége és jelzés minden marhán	A füljelzők minősége	A kellő információkat tartalmazó állomány-nyilvántartások formátuma	A tenyésztők által használt nyilvántartások	A vágóhidak, nagykereskedők és kereskedők által használt nyilvántartások	A marhalevelek formája	A marhalevelek megbízhatósága	A tagállamok között szállított állatok marhaleveleinek nyomon követése	Az állatmozgásokról szóló bejelentések minősége a folyamatok kezelésének érdekében	Az állatmozgásokról szóló bejelentések kezelése	Az állatmozgásokban lévő anomáliák felderítési mechanizmusai	Az állatmozgásokban lévő anomáliák kezelése	Helyi adatbázisok egyeztetése a nemzeti adatbázissal	A Közösségen belüli állatszállítások kezelése	Az adatbázisokban lévő információ minősége
Németország																
Franciaország																
Olaszország																
Egyesült Királyság (Nagy-Britannia)									nem értékelt							

Tagállamok	A különböző állattartók részvételi szintje			Helyszíni ellenőrzés		
	Tenyésztők	Kereskedők és nagykereskedők	Vágóhidak	Ellenőrzések mértéke	Kiválasztási módszer	Szankciók alkalmazása
Németország – Bajorország						
Németország – Szászország						
Franciaország						
Olaszország						
Egyesült Királyság (Nagy-Britannia)						

Kielégítő

Elégséges

Elégtelen

Forrás: Számvevőszék.

(1) Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság (DG SANCO) jelen táblázatot illető észrevételei a különjelentés szövegében találhatóak, különösen a marhalevelek nyomon követését, a Közösségen belüli állatszállítások kezelését és az adatbázisokban szerepelő adatok minőségét illetően.

(41) Az alaprendelet szerint a Bizottság egyedül abban illetékes [1], hogy elbírálja, vajon teljesen működőképesek-e az adatbázisok [2]. Ez az elismerés jogosítja fel a tagállamokat arra, hogy eltekintsenek a marhalevelek alkalmazásától a szarvasmarhák nemzeti területen történő mozgásakor (lásd 39. bekezdés). A bizottsági elismerés feltételeit ugyanakkor a közösségi szabályozás nem határozza meg. Ez a joghézag magyarázza, hogy miért változott meg alapvetően az elismerési eljárás bizottsági ügyvitele (lásd 55–62. bekezdés).

2. keretes szöveg

Olaszországban az azonosítási ellenőrzéseket az állatorvosok hajtják végre az állat-egészségügyi ellenőrzésekkel egy időben. Az állat-egészségügyi vonatkozások elsőbbséget élveztek ezeknél az ellenőrzéseknél az azonosítás technikai és adminisztratív vonatkozásaival szemben. Az ellenőrzési jelentésbe egyáltalán nem került bele kimondottan az azonosítási ellenőrzésre vonatkozó információ. Tekintettel a kisszámú feltárt jogszabálysértésre, a szankciók száma is korlátozott volt.

Németországban nem volt eljárásrend a szabálytalanságok követésére. Az ellenőrzési jelentések nem voltak eléggé részletesek.

Nagy-Britanniában a felügyelők nem használták a mozgási szabálytalanságokat tartalmazó felsorolásokat az ellenőrzések célzatosabbá tételéhez.

Franciaországban a vágóhidakon és a gyűjtőközpontokban tartott ellenőrzések nem vezettek „azonosítási" jelentés kiállításához. A feltárt szabálytalanságok számához képest kevés volt a szankciók száma.

A Bizottságnak a helyszíni ellenőrzésre és szankciókra vonatkozó szabályai tökéletesítésre szorulnak

(42) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszeréről szóló szabályozás rendelkezik a helyszíni ellenőrzésekről és a speciális szankciók rendszeréről. A helyszíni ellenőrzések célja annak ellenőrzése, hogy a rendszer minden elemét bevezették-e, és kielégítően működnek-e. A közösségi szabályozás csak súlyos mulasztások esetén ír elő közvetett pénzügyi szankciókat a szarvasmarhatartók számára, amikor is az állatot kártérítés nélkül vágják le. Minden egyéb esetben a kiszabott szankciók csak az állatok mozgását korlátozzák. Ezek a korlátozások lehetetlenné teszik a szarvasmarhák vételét vagy eladását, ami jelentősen megzavarja az érintett gazdaság tevékenységét. A négy felkeresett tagállamban eltérő módon alkalmazzák a közösségi szabályozás szankcióit.

(43) A négy felkeresett tagállamban tapasztaltak azt mutatják, hogy a helyszíni ellenőrzések és a szankciók mechanizmusa eltérő eredményességgel működött az ellenőrzés időpontjában. A *2. keretes* szövegben a nem kielégítő működés néhány példája olvasható.

(44) Az ellenőrzési rendszer – melynek részei a kockázatelemzés, a szankciók mechanizmusa és az ellenőrzési statisztikák – alkalmas volt az állattenyésztők ellenőrzésére a nemzeti adatbázisok bevezetése előtt. Ugyanakkor, nem felel meg eléggé az egyéb állattartókkal kapcsolatos ellenőrzési igényeknek, ideértve a kereskedőket, piacokat, gyűjtőközpontokat és vágóhidakat (lásd *3. keretes* szöveg).

3. keretes szöveg

A hagyományos ellenőrzési rendszer célja a gazdaságban található állatok ellenőrzése, valamint azonosítása, és a nyilvántartás megfelelő vezetésének és a marhalevelek jogszabályi megfelelőségének ellenőrzése. Az ellenőrzés kiterjed még az utolsó 12 hónapban történt mozgásokra is. Ez a rendszer megfelelő volt a szarvasmarhatenyésztők esetében. A hagyományos rendszereket azonban nehezen lehetett alkalmazni egy vágóhídon, kereskedőnél vagy egy gyűjtőközpontban végrehajtott azonosítási ellenőrzésre, tekintettel az állatok, valamint az általuk nyilvántartott állatmozgások nagy számára.

(45) Továbbá, ez az ellenőrzési rendszer nem alkalmas arra, hogy figyelembe vegye az adatbázisok bevezetését követően elérhető információkat és azt a hatékonyabb ellenőrzési lehetőséget, ami az adatbázisok révén feltárt szabálytalansági listák használatából származik, ideértve a kettős bejegyzéseket, a bejelentési késedelmeket, füljelzők ismételt behelyezését kifejező arányszámot stb. Végezetül pedig a helyszíni ellenőrzések tartalma nincs meghatározva. Olaszországban a helyszíni ellenőrzések aránya meghaladja a 20 %-ot, mivel a kötelező állat-egészségügyi megelőző ellenőrzésekkel rendszeresen egyidejűleg tartják az azonosítási ellenőrzéseket. Ezek az ellenőrzések azonban nem kellő rendszerességgel foglalkoznak az azonosítással kapcsolatos technikai vagy adminisztratív vonatkozásokkal.

[1] Az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése.

[2] A vonalkódokat ráadásul kötelezően rá kellene nyomtatni a marhalevelekre. Közösségi szintű szabványosításuk megkönnyítené az adminisztratív kezelést, az adatbeviteli hibaforrások eltűnnének.

(46) A közösségi szabályozás lehetővé teszi, hogy a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének helyszíni ellenőrzéseit együtt végezzék más ellenőrzésekkel, ideértve az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében végzett ellenőrzéseket. Az állattenyésztők szempontjából a két szabályozás nagyon hasonló. Ugyanakkor, a bizonyos pontokban egymástól eltérő két külön rendelet értelmezési nehézségeket és helyszíni logisztikai problémákat idéz elő (lásd *4. keretes* szöveg).

4. keretes szöveg

A mezőgazdasági termelők nem mindig különböztetik meg az azonosítási ellenőrzéseket és a jövedelemtámogatási ellenőrzéseket. Míg az azonosítási ellenőrzések során a bejelentési késedelmeket vagy a füljelzőkészleteket vizsgálják, addig az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében végzett ellenőrzések nem terjednek ki ezekre az elemekre.

A jövedelemtámogatási ellenőrzések jelentéseiből rendszeresen kimaradnak az azonosítási szabálytalanságok, jóllehet az azonosítási ellenőrzéskor belekerültek a jelentésbe.

MEGÁLLAPÍTÁSOK A RENDSZER KÖZÖSSÉGI SZINTEN TÖRTÉNŐ IRÁNYÍTÁSÁRÓL

Hiányoztak a pontos szabályok a nemzeti adatbázisok kezeléséhez

(47) Az adatbázisok tagállamonként nagyon eltérőek, mivel üzemeltetésükre vonatkozóan nincs pontos rendelet. Nem rendelkeztek arról, hogy az adatbázisoknak a tagállamokban történő bevezetésekor a Bizottság szolgáljon iránymutatással. A tagállamok kifejlesztették saját adatbázisaikat, a tervezés és fejlesztés költségeinek nagy részét maguk viselték [1] (az Egyesült Királyság két független rendszert fejlesztett ki, lásd (62) bekezdés). Az adatbázisokat nem egy európai szinten meghatározott közös minta szerint hozták létre, és nincs összhang az adatkezelési eljárásokban.

(48) Pontosabban jellemezve a helyzetet, nincsenek meghatározott alapfogalmak, nincsenek szabványos irányítási szabályok, nincsenek minőségi mutatók és nincsenek meghatározott formátumok az adatcseréhez.

(49) Az alapfogalmak közé tartoznak például, hogy az állattartóknak mely minimális információkat kell megadniuk a mozgások bejelentésekor, vagy mi a szarvasmarhatartók pontos meghatározása. Néhány esetben a közvetítő állattartók egyáltalán nem adnak jelentést, így az érintett állatok nyomon követése hiányos.

(50) A szabványos irányítási szabályok hiánya azt jelenti, hogy a megegyezőségi vizsgálatok az egyes adatbázisoknál eltérő eredményt adtak, és a mozgási szabálytalansági körülmények nem azonosak. Következésképpen az adatbázisokban található információk megbízhatósága nagyon változó. Az *5. keretes* szöveg mutatja be a tagállamokban, 2002-ben észlelt eltéréseket.

5. keretes szöveg

A tagállamok az adatbázisokban található információk ellenőrzésére meghatározták, hogy melyek azok a szabálytalanságok, amelyeket a rendszer automatikusan érzékel. A felkeresett négy tagállamot tekintve Olaszország 5, Németország 55, Nagy-Britannia 8, Franciaország pedig 35 típust állapított meg a mozgási szabálytalanságokra.

Példák a mozgási szabálytalanságokra: a gazdaságból való kilépést nem követte a másik állattartó (mezőgazdasági termelő, kereskedő, vágóhíd stb.) beléptetési bejegyzése, a kilépés időpontját megelőzte a következő gazdaság beléptetési időpontja, ellentmondások az állattartó által bejegyzett kilépési és a következő állattartó beléptetési időpontja között. Az utolsó példa azt jelezheti, hogy egy közvetítő elmulasztotta a nyilvántartásba vételt, tehát a nyomon követhetőség a mozgás során nem teljes.

A tagállamok egymástól nagyon eltérő kezelési szabályokat állítottak fel megegyező szabálytalansági típusokra. Abban az esetben, amikor egy állattartótól az állat „kilépett" és egy másik állattartóhoz nem „lépett be", a német rendszer 2 napos eltéréstől kezdve jelzett szabálytalanságot, a francia rendszer 30 napos eltéréstől kezdve jelzett szabálytalanságot, az olasz és a brit rendszer pedig ezt a szabálytalanságot nem jelezte. A két utóbbi adatbázisban tehát az „elveszett" állatok követésére nincs automatikus rendszer.

Az olasz adatbázis 2 305 076 „elveszett" állatot tartott nyilván 2002. január 1-jén. Ezeknek az állatoknak a „kiléptetését" jelentette valamelyik állattartó, de beléptetésüket nem jelentette a következő. A helyzetért a bejelentés hiánya, hibás bejelentés, adatrögzítési hiba vagy egyéb informatikai hiba a felelős. Nagy-Britanniában a hatóságok a hasonló helyzet kezelésére bevezették a „hosszú ideje elévült programot", ami lehetővé tette, hogy az elhalálozottnak tekinthető állatokat kitöröljék a szabálytalansági nyilvántartásból.

Abban az esetben, amikor két állattartó is egy időben nyilvántartásba veszi az állatot, a német és a brit rendszer az átfedés első napjától, a francia rendszer az átfedés 15. napjától jelzett szabálytalanságot, az olasz rendszer pedig ezt a szabálytalanságot nem jelezte.

[1] Ezeket a költségeket a tagállamok viselik, nagyon kis részét fizeti a közösségi költségvetés.

(51) A tagállamok kevés minőségi mutatót fejlesztettek ki a nemzeti adatbázisokhoz. A szabálytalanságokhoz nem állapítottak meg megfelelő küszöbértéket. Másfelől, az irányszámok vagy nem léteztek, vagy fejlesztés alatt álltak.

(52) A szarvasmarhák tagállamok közötti mozgásának teljes nyomon követhetőségét megakadályozza, hogy nem határozták meg a formátumot a nemzeti adatbázisok közötti egyeztetett adatcseréhez.

(53) A bejelentési határidők tiszteletben tartása elengedhetetlen a valós idejű nyomon követéshez. A tagállamokat nem kötelezték arra, hogy ezeket az adatokat elemezzék, vagy hogy megküldjék a Bizottságnak. A Számvevőszékhez eljuttatott információk elemzése azt mutatta, hogy a bejelentési határidőket illetően nagy egyenetlenségek vannak a mozgási típusok és a tagállamok között (lásd *4. ábra*).

4. ábra

A késve bejelentett állatmozgások százalékos aránya 2001-ben(az eseményhez képest 7 napnál nagyobb késedelem)

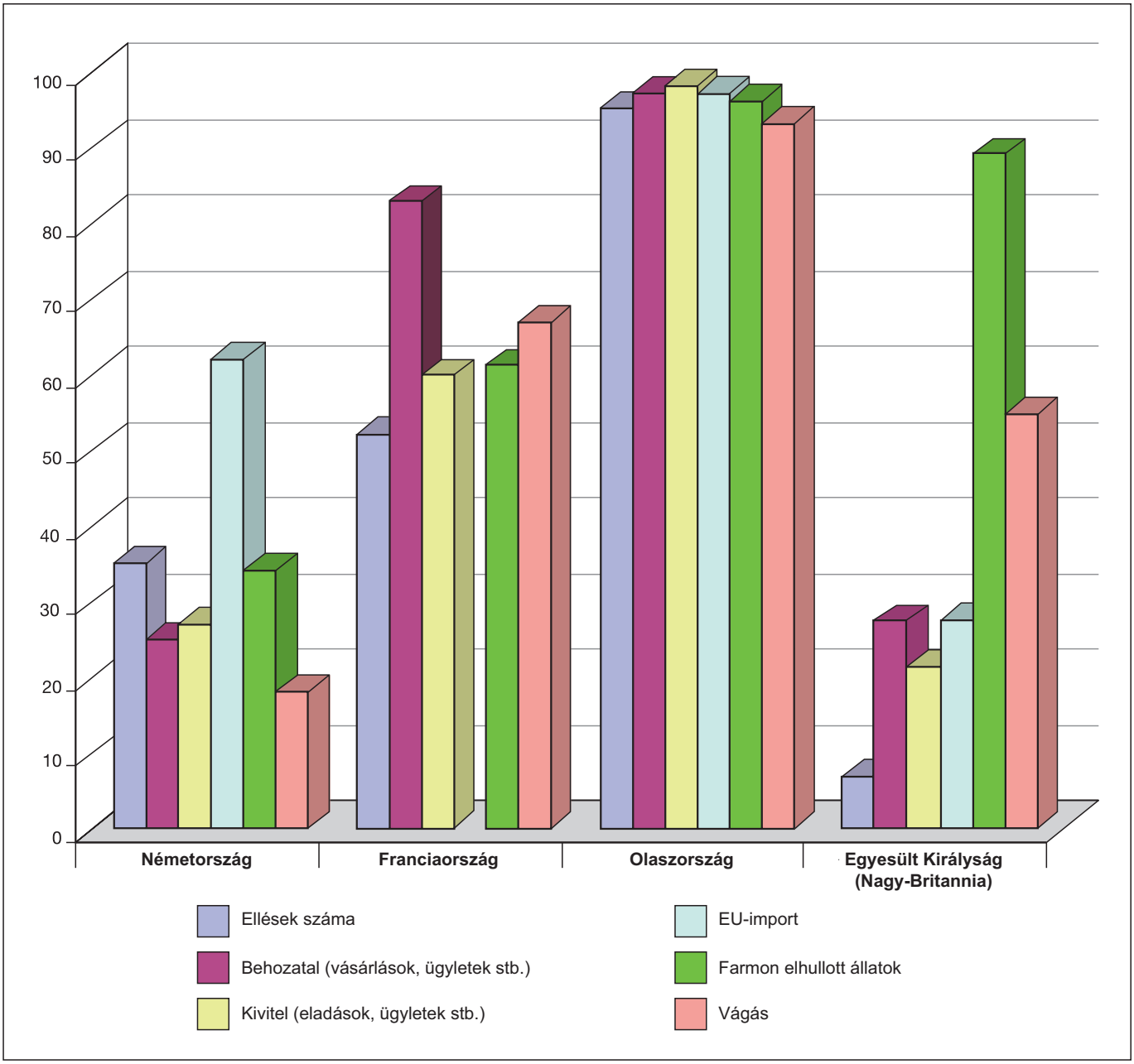

Forrás: A francia nemzeti adatbázis nem teszi lehetővé azt, hogy el lehessen különíteni egy másik tagállamból érkező behozatalt.

(54) A Bizottság az adatbázisok kiépítéséhez nem nyújtott segítséget, és nem adott tanácsot a tagállamoknak, amelyek ezt kérték. Nagy-Britannia például a rendszer tervezési fázisában segítséget kért a Bizottságtól, de visszautasították.

Hiányoztak a kritériumok az adatbázisok teljes működőképességének igazolásához

(55) Ahhoz, hogy egy tagállam a saját területén belüli szarvasmarhamozgásokra vonatkozóan eltekinthessen a marhalevél használatától, a Bizottságnak előbb véleményt kell kiadnia [1] a nemzeti adatbázis teljes működőképességéről (lásd 26. bekezdés). A Bizottság az adatbázisok teljes működőképességének elismerését a tagállam által kitöltött kérdőív elemzésére, és a tagállam által kért kétnapos helyszíni látogatásra alapozza. A látogatás célja az adatbázis működésének bemutatása. Ezek után a Bizottság nyilvánosságra hozza a nemzeti adatbázis teljes működőképességének elismeréséről szóló határozatát. A 6. *keretes* szövegben néhány példa található azokra a feltételekre, amelyek az adatbázisok működőképességének elismeréséről szóló bizottsági határozatban szerepeltek.

6. keretes szöveg

A Bizottság az adatbázisok teljes megbízhatósága érdekében nagyon gyakran határoz meg olyan feltételeket, amelyeket a tagállamoknak teljesíteniük kell. A luxemburgi adatbázis elismerésekor a Bizottság két gyenge pontra világított rá, nevezetesen az illetékes hatóság nem volt képes gyorsan kijavítani a tévedéseket és hiányosságokat, illetve az állatmozgás, születés és halál bejelentési határideje meghaladta a hét napot.

Dánia esetében a Bizottság ugyanerre a két gyenge pontra hívta fel a figyelmet. Ráadásul a marhaleveleket hivatalosan nem hagyták jóvá, és a jövedelemtámogatási helyzetről nem volt bejegyzés.

Belgiumban nem volt minden mozgási típus az adatbázisban nyilvántartva, és az illetékes hatóság nem volt képes gyorsan kijavítani a tévedéseket és hiányosságokat.

Hollandiában az illetékes hatóság nem volt képes gyorsan kijavítani a tévedéseket és hiányosságokat, az állatmozgás, születés és halál bejelentési határideje meghaladta a hét napot, és a 2630/97/EK rendeletet nem alkalmazták helyesen.

Ausztriában nem volt minden mozgási típus nyilvántartva, a hibákat későn javították, és nem tartották be a mozgások bejelentési határidejére vonatkozó nemzeti szabályozást.

Svédországban nem jelentették be a vágóhidakra és a darabolóüzemekbe irányuló mozgást. A hibákat későn javították, és nem tartottak be minden rendelkezést a füljelző elvesztésekor az állatok ismételt megjelölésére. A mozgások bejelentésének határidejét nem tartották be.

Észak-Írországban a hatóságokat felkérték, hogy tegyenek intézkedéseket az adatnyilvántartások megbízhatóságának növelésére, a füljelzők pótlási eljárásának javítására, különös tekintettel a forgalmazási határidőkre és a nyomon követhetőségre. A hatóságoknak javítani kellett a marhalevelek hivatalos jóváhagyására és érvényességének megállapítására vonatkozó eljáráson is.

Franciaországban a hatóságokat felkérték, hogy az állatmozgás, születés és halál bejelentési határidejét csökkentsék hét napra, az állatok minden mozgását vegyék nyilvántartásba, és gyorsan javítsák ki a helyszíni ellenőrzésekkor tapasztalt összes hibát és hiányosságot.

(56) A Bizottságnak az adatbázisok teljes működőképességet elismerő határozatába foglalt feltételei, valamint az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatalnak és a Mezőgazdasági Főigazgatóságnak a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerére vonatkozó megállapításai sem szavatolták, hogy a bevezetett rendszer lehetővé tegye a szabályozásban előírt feltételek ellenőrzését a bejelentési határidők, a jelentések elmulasztása vagy a szankciók tekintetében.

(57) Az adatbázisok teljes működőképessége határozatban történő elismerésének egyetlen célja annak igazolása, hogy az adatbázisok műszaki értelemben teljesen működőképesek-e. A Bizottság szerint az elismerés csak az adott tagállam által bevezetett rendszer koncepciójára korlátozódik. Másfelől, a Bizottság az értékelését nem pontosan meghatározott irányítási szabályokra vagy előre meghatározott minőségi mutatókra alapozta. Így az adatbázisok működése és végső soron megbízhatósága az állattartóktól függ, akik kötelesek hiánytalanul betáplálni az adatokat, és gondoskodni annak gyors naprakésszé tételéről.

(58) Továbbá minden, a teljes működőképességet elismerő határozat tartalmaz halasztó feltételeket, amelyek szerint az érintett tagállamnak hivatalosan kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy bizonyos intézkedéseket még az elismerés hivatalos kezdeti időpontja előtt megtesz az adatbázisok működésének javítására. 2001 óta a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri a kiadott ajánlások végrehajtását.

(59) Az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal több ellenőrzési feladatot hajtott végre 2001-től kezdve a nyomon követhetőség területén, ezeknek a megállapításait figyelembe vették az adatbázisok koncepciójának és működésének értékelésében. Jóllehet ezt a megközelítést elfogadták, az adatbázisok működésére vonatkozó első értékeléseknél még nem alkalmazták. Jelenleg ezeket a mélyreható ellenőrzéseket veszik alapul az adatbázisok működésének értékeléséhez. A Bizottság ennek köszönhetően nagyobb jelentőségűnek tartja az adatbázisok elismerési eljárását, és benne a saját szerepét.

(60) A Bizottság 2004 elején 9 tagállam és Észak-Írország adatbázisát ismerte el, a pontos időpontok az 5. *táblázatban* láthatók.

[1] Az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdése.

5. táblázat:

Az adatbázisok teljes működőképességét igazoló bizottsági határozatok időpontja

Tagállam (vagy régió)	Határozat	A határozat időpontja	Az elismerés hatálybalépésének időpontja
Finnország	1999/317/EK	1999. április 28.	1999. május 1.
Luxemburg	1999/375/EK	1999. május 19.	1999. augusztus 1.
Dánia	1999/376/EK	1999. május 19.	1999. október 1.
Belgium	1999/377/EK	1999. május 19.	1999. július 1.
Hollandia	1999/546/EK	1999. július 13.	1999. október 1.
Ausztria	1999/571/EK	1999. július 28.	1999. október 1.
Svédország	1999/693/EK	1999. október 5.	1999. november 1.
Egyesült Királyság (Észak-Írország)	1999/696/EK	1999. október 11.	1999. november 1.
Franciaország	2001/399/EK	2001. május 7.	2001. szeptember 2.
Németország	2002/67/EK	2002. január 28.	Nincs pontosítva

(61) Hat tagállam adatbázisát még nem ismerték el 2004 elején. Ezek Görögország, Spanyolország, Írország, Olaszország, Portugália és az Egyesült Királyság (Nagy-Britannia). A részletes helyzetleírást a *7. keretes* szöveg tartalmazza.

7. keretes szöveg

A Bizottság szervezeti egységei Portugália esetében 2000. október 19-i látogatásuktól kezdve felfüggesztették az elfogadási határozat tervezetét, mert a DG SANCO felügyelői gyenge pontokat találtak.

A spanyol hatóságok 2001. július 24-én küldték vissza a kérdőívet a Bizottságnak. Kijelentették, hogy az adatbázis hivatalos elismeréséhez készen állnak a Bizottság látogatásának fogadására, de azt kérték, hogy az elismerés időpontja legyen a kérdőívnek a Bizottsághoz való visszaküldésének az időpontja. A helyszíni ellenőrzések arányát 5 %-ra csökkentették 2002-től.

A Bizottság 2001. november 20-án és 21-én látogatta meg Nagy-Britanniát. A határozattervezetben 2002. április 1-jét javasolták hatálybalépési időpontnak, de ebben az esetben is a Bizottság szervezetei felfüggesztették a határozatot, mivel a helyszínen gyenge pontokat állapítottak meg.

Az ír hatóságok egyszerűen csak tájékoztatták a Bizottságot 2002. január 23-i levelükben arról, hogy adatbázisuk teljesen működőképes, ezért a helyszíni ellenőrzések arányát 10 %-ról 5 %-ra csökkentették.

Olaszország esetében a Bizottság 2002. február 28-án kapta vissza a kitöltött egységes kérdőívet. Az olasz hatóságok kijelentették, hogy az adatbázis hivatalos elismeréséhez készen állnak a Bizottság látogatásának fogadására.

A görög hatóságok 2001. július 24-i levelükben jelezték a Bizottságnak az adatbázis felállítására vonatkozó tervezetüket, amelynek működőképes állapota 2002 júniusában várható.

(62) A Bizottság felfüggesztette a határozattervezetet néhány tagállam esetében (Portugália és az Egyesült Királyság). A határozathozatali folyamatnak ezek a késedelmei az érintett tagországok számára hátrányosak. Ugyanakkor két tagállam (Spanyolország és Írország) a Bizottság minden hivatalos határozata nélkül engedélyezte saját magának az elismeréssel járó előnyöket, és az ellenőrzések arányát 10 %-ról 5 %-ra csökkentette.

(63) Az Egyesült Királyság két külön adatbázist állított fel, egyet Nagy-Britanniában és egyet Észak-Írországban ([1]). A két adatbázis egymással nem összeegyeztethető. Ezt mutatják azok a sikertelen keresztellenőrzések, amelyeket a Számvevőszék kérésére az illetékes hatóság végzett el a két adatbázis között a szarvasmarhák mozgására vonatkozóan. Az Észak-Írország és Nagy-Britannia között kereskedelmi forgalomba kerülő állatokat nem lehet követni a rendelkezésre álló adatok alapján. Ráadásul, az állatorvosok egy másik adatbázist használtak, ami nem felelt meg a szabályozásnak ([2]).

([1]) Az ágazati levélre adott válaszában „The Commission acknowledges the fact that the approval of more than one database per Member state is not foreseen in the legislation in place" [„A Bizottság elismeri annak tényét, hogy a tagállamonkénti egynél több adatbázis jóváhagyásáról a hatályban lévő joganyag nem rendelkezik."].

([2]) A rendeletben előírt egészségügyi célok megvalósítása érdekében a brit állatorvosok speciális adatbázist vezettek be, ami az azonosítási adatbázistól elkülönül (CTS Cattle Tracing System). Ez nincs összhangban a rendelet céljával, ami kezdettől fogva összekapcsolja az egészségügyi szabályozási és a jövedelemtámogatási célokat.

(64) A Bizottság 1999. november 1-jétől teljesen működőképesnek ismerte el Észak-Írország adatbázisát. Ugyanakkor, nem felel meg a közösségi szabályozásnak, hogy az Egyesült Királyságban két adatbázist állítottak fel, és a Bizottság ezek közül az egyiket ismerte el. Mivel a két adatbázis nem összeegyeztethető, nem lehet őket működési szempontból egységesnek tekinteni.

A Bizottság felügyeleti szerepe

(65) Azonosítási és nyilvántartási területen a Mezőgazdasági Főigazgatóság volt illetékes egészen 1999-ig. Ettől az időponttól kezdve az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság az illetékes ([1]). Ugyanakkor, a Mezőgazdasági Főigazgatóság illetékességébe tartozik az állatok után járó jövedelemtámogatások ellenőrzése és kifizetése (integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer, IIER). 1999-től kezdve kizárólag a közösségi rendszer szerint azonosított és nyilvántartott szarvasmarhák után lehet jövedelemtámogatásokat folyósítani ([2]). Ez a két főigazgatóság felügyeli tehát a közösségi azonosítási és nyilvántartási rendszert. Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerre (IIER) vonatkozó szabályozás az azonosítási és nyilvántartási szabályozáshoz hasonlóan lehetővé teszi, hogy a minimális számú helyszíni ellenőrzések arányát 10 %-ról 5 %-ra csökkentsék, ha a nemzeti adatbázis teljesen működőképes, és több mint egy éve hatékony keresztellenőrzéseket lehet végezni az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében ([3]).

(66) Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság folytatja le a nemzeti adatbázisok teljes működőképességének elismerési eljárását (lásd 55–62. bekezdés), és követi a helyszíni azonosítási és nyilvántartási ellenőrzések statisztikáit, amelyeket a tagállamok kötelesek kidolgozni (lásd 46. bekezdés).

(67) Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatósághoz tartozik az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal, és ez utóbbi felelős az azonosítási és nyilvántartási rendszer rendes követéséért. Az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal egy sor ellenőrző látogatást tartott a tagállamokban 2002 elején avégett, hogy értékelje a marhahús és marhahústermékek nyomonkövethetőségi ellenőrzéseinek elvégzését. A látogatások során a hizlalástól egészen az eladás helyéig elemzik a lánc egészét. Az észrevételeket és ajánlásokat tartalmazó jelentést a hivatal és a tagállamok közötti kétoldalú egyeztetési eljárásnak vetik alá, és a végleges jelentést közzéteszik a Bizottság internetes oldalán. Az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal 12 hónapon belül látogatja meg a 15 tagállamot ezzel a munkával kapcsolatban.

(68) A Mezőgazdasági Főigazgatóság a számlaelszámolási eljárásba kapcsolódik be a tagállamok szintjén. Ebben a minőségében ellenőrzi a szarvasmarhák adatbázisaiban található adatok megbízhatóságát és a nemzeti ellenőrző szervezetek információcserére vonatkozó eljárásait, az azonosítási és nyilvántartási rendszer keretében lefolytatott helyszíni ellenőrzéseket követően. A Mezőgazdasági Főigazgatóság a számlaelszámolási eljárás során megállapításokat tesz, amelyek feltárhatják a jövedelemtámogatási kérelmek adatai, valamint az azonosítási és nyilvántartási rendszer adatbázisa közötti keresztellenőrzések végrehajtási nehézségeit, feltárhatják továbbá a mozgások késedelmes bejelentését, a törzskönyvek elégtelen vezetését vagy a marhalevelek érvényesítési rendszerében található hiányosságokat. Kimutathatók az azonosítás szervezésének gondatlanságai is, mint pl. elmaradt ellenőrzések azoknál a gazdáknál, akik nem kértek jövedelemkiegészítő támogatásokat, vagy az, hogy a jövedelemkiegészítő támogatást és az azonosítási rendszert kezelő szervezetek nem közlik egymással az ellenőrzések eredményeit.

(69) A Bizottság különböző szervezeti egységei által a tagállamokban végzett munkájának koordinációja idővel javult. Mindazonáltal ezeknek az egységeknek nincs eszközük arra, hogy eldöntsék a nemzeti adatbázisok elfogadhatóságát, mivel hiányoznak hozzá az összes résztvevő által egyformán használt számszerű minőségi mutatók.

(70) A tagállamok által kidolgozott azonosítási és nyilvántartási helyszíni ellenőrzések statisztikáit – a 42. és 92. bekezdésekben említett gyengeségeken túlmenően – nem elemzik, és nem is használják a Bizottság iránymutató eszközeként (lásd 6. *táblázat*).

([1]) Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóságnak törvényi felelőssége van élelmezésügyi, állat-egészségügyi és növény-egészségügyi területen, valamint közegészségügyi területen. Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság három főigazgatóság több egységének átszervezése nyomán jött létre (III. Főigazgatóság – belső piac, VI. Főigazgatóság – mezőgazdaság és XXIV. Főigazgatóság – fogyasztóvédelem).

([2]) Az 1254/1999/EK rendelet 21. cikke.

([3]) A 2419/2001/EK rendelet 18. cikke.

6. táblázat

A 2000-es pénzügyi évre vonatkozó, a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének keretében végrehajtott helyszíni ellenőrzések eredményei

Leírás	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	FI	SE	UK	
															GB	Észak-Írország
Nyilvántartott gazdaságok száma	50 666	35 667	249 966		211 490	334 008	138 263	234 257	1 882	—	105 943	93 684	31 540	35 671	108 658	31 533
Ellenőrzött gazdaságok száma	9 595	2 097	19 181		18 960	22 854	26 997	61 465	276	3 068	12 647	7 649	1 594	3 409	7 500	1 138
%	**19 %**	**6 %**	**8 %**		**9 %**	**7 %**	**20 %**	**26 %**	**15 %**	—	**12 %**	**8 %**	**5 %**	**10 %**	**7 %**	**4 %**
Az időszak elején regisztrált szarvasmarhák száma	3 010 799	1 977 581	11 139 070		6 833 668	21 000 000	7 569 735	—	201 859	—	2 154 667	1 202 200	1 065 932	1 732 839	6 896 759	1 664 169
Az ellenőrzött szarvasmarhák száma	757 990	179 238	1 178 221		783 925	1 587 594	996 917	1 928 147	46 402	337 480	480 377	110 699	80 897	233 251	608 202	29 083
%	**25 %**	**9 %**	**11 %**		**11 %**	**8 %**	**13 %**	—	**23 %**	—	**22 %**	**9 %**	**8 %**	**13 %**	**9 %**	**2 %**
Megállapított szabálysértések száma	530	9 583	10 800		28 088	292 370	2 183	8 737	130	—	—	16 229	2 121	14 124	51 314	3 390
Kiszabott szankciók	220	37	—		331	393	—	873	10	—		677	9	90	34 683	—
%	**42 %**	**0 %**	—		**1 %**	**0 %**		**10 %**	**8 %**	—		**4 %**	**0 %**	**1 %**	**68 %**	—
Leölt állatok száma	7	—	—		—	93	—	—	4	—	—	59	—	—	48	—
% (az ellenőrzött állatok számához képest)	**0,001 %**	—	—		—	**0,006 %**	—	—	**0,009 %**	—	—	**0,053 %**	—	—	**0,008 %**	—

1. megj: A hivatkozott időszak nem minden tagállamnál ugyanaz.

2. megj: A „kiszabott szankciókra" vonatkozó adatok nem teszik lehetővé a tagállamok összehasonlítását, mivel a beküldött adatok nem egységesek; egyes tagállamok a kiszabott szankciók számát (BE, IT), mások a szankcionált gazdaságok és állatok számát (FR, LU, PT, FI, UK-GB), vagy csupán a szankcionált gazdaságok számát (DK), vagy a szankcionált szarvasmarhák számát (SE) küldték el, egy tagállam pedig a szabálysértési eljárások számát küldte el (ES).

3. megj: Görögország még nem vezette be az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert. Azaz nincsenek hozzáférhető statisztikai adatok.

Forrás: A Bizottság 2630/97/EK rendeletében előírt éves jelentések.

(71) Az azonosítási és nyilvántartási rendszer alkalmazását előíró két szabályozás szankciókat javasol. Az azonosítási és nyilvántartási rendszerről szóló szabályozás és egyéb állategészségügyi rendelkezések nem állapítanak meg pénzügyi szankciókat a hatályos szabályok megsértésére. Ezzel szemben az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert (IIER) felállító szabályozás szankciókat állapít meg a hatályos szabályok megsértésére. Tehát a Mezőgazdasági Főigazgatóság munkája pénzügyi helyesbítést eredményezhet [1], amennyiben az ellenőrzések folyamán az azonosítással kapcsolatos súlyos szabályalanságokra derül fény. A szankcionálási rendszerek különböznek egymástól, és a két rendszer között nincsen kapcsolat.

Ellentmondások a támogatások kezelésében

Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) keretében nyújtott, marha- és borjúhúsra vonatkozó jövedelemtámogatások

(72) Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerről (IIER) szóló szabályozás szerint a tagállamoknak adminisztratív ellenőrzéseket kell végeznie, hogy igazolják a támogatási feltételeknek való megfelelést. Ezek az ellenőrzések magukban foglalják a szarvasmarhák adatbázisaival történő keresztellenőrzéseket is. Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) tehát felhasználja a szarvasmarhák számítógépes adatbázisát (az azonosítási és nyilvántartási rendszer központi elemét) a jövedelemtámogatás iránti kérelmek érvényességének megállapításához [2].

(73) A Bizottság biztosítja, hogy minden tagállam végrehajtsa ezeket az adminisztratív ellenőrzéseket. Ezeknek az ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a jogosultság összes feltételének ellenőrzésére az azonosítási és nyilvántartási rendszer adatbázisával összevetve. A jogosultsági feltételek ellenőrzésének színvonala nagyon eltérő a négy felkeresett tagállamban.

(74) A Bizottság a szarvasmarhák után járó jövedelemtámogatások keretében végrehajtandó adminisztratív ellenőrzéseket pontosan meghatározta, és két részre osztotta: kulcsfontosságú és kiegészítő ellenőrzésekre. A Bizottság nem határozta meg részletesen, hogy melyik azonosítási területen feltárt szabálytalanságot kell figyelembe venni, és azt sem, hogy mely típusú szabálytalanságok járnak a kifizetés felfüggesztésével. A *8. keretes* szöveg a mozgási szabálytalanságokra mutat példákat.

8. keretes szöveg

Példák a mozgási szabálytalanságokra: a gazdaságból való kilépést nem követte a másik állattartó (mezőgazdasági termelő, kereskedő, vágóhíd stb.) beléptetési bejegyzése, a kilépés időpontját megelőzte a következő gazdaság beléptetési időpontja, ellentmondások az állattartó által bejegyzett kilépési és a következő állattartó beléptetési időpontja között (lehetséges, hogy egy közvetítő elmulasztotta a nyilvántartásba vételt, tehát a nyomon követhetőség nem teljes).

Kivételes intézkedések a szarvasmarhahús-piac támogatására a kergemarhakór okozta válság miatt

(75) A Bizottság az 1996-os kergemarhakór okozta válság idején hozott egy kizárólag az Egyesült Királyságra vonatkozó rendeletet, amelynek értelmében az összes, 30 hónaposnál idősebb szarvasmarhát le kellett vágni [3]. A Bizottság újabb, a többi tagállamra vonatkozó intézkedéseket fogadott el a 2000-es második válság idején. A Bizottság újabb rendelete szerint a szarvasmarhák levágása és megsemmisítése után csak akkor jár jövedelemtámogatás, ha az állatokat az azonosítási és nyilvántartási rendelet szerint azonosították és nyilvántartották [4].

(76) Az Egyesült Királyságra vonatkozó rendeletet nem módosították ennek a feltételnek a beépítésével. Tehát az állatokat nem kellett az azonosítási és nyilvántartási rendelet szerint azonosítani és nyilvántartásba venni azért, hogy az állatok levágása és megsemmisítése után járó jövedelemtámogatási jogosultság megmaradjon. Ez a tagállamokat megkülönböztető bánásmód szabályozási ellentmondást alkot. Ugyanis a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerét pontosan a kergemarhakór okozta válság miatt vezette be az EU. Egyedül a járványban leginkább érintett Egyesült Királyságot nem kötelezték arra, hogy a jog szerint keresztellenőrzéseket hajtson végre a nemzeti adatbázis segítségével, így a megsemmisítésre szánt, nem azonosított állatok levágása után jövedelemtámogatási kifizetésekben részesült.

(77) A Bizottság a bánásmódbeli különbséget azzal magyarázta, hogy az 1996-os rendelet szerint ki kell vonni a piacról minden öreg és nem azonosított tehenet, amelyeknek a korát fogvizsgálattal lehet megállapítani. Ez a – ma már nem helytálló – érvelés abban az értelemben igazolható volt, hogy az öreg állatokra előírt azonosítási kényszer megnövelhette volna az illegális vágások kockázatát.

[1] A számlarevíziós eljárás a kockáztatott Közösségi pénzalappal egyenértékű pénzügyi helyesbítést állapít meg.

[2] A 2419/2001/EK rendelet 16. cikkének b) pontja.

[3] A 716/96/EK bizottsági rendelet (HL L 99., 1996.4.20., 14. o.).

[4] A 2777/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 321., 2000.12.19., 47. o.) 4. cikkének (3) bekezdése.

A FELKERESETT TAGÁLLAMOKBAN VÉGZETT SZÁMVEVŐSZÉKI ELLENŐRZÉSEK EREDMÉNYEI

(78) A négy felkeresett tagállamban a helyzetet hiányosságok jellemezték. A látogatásokra 2002 első félévében, tehát az eredményes azonosítási és nyilvántartási rendszer bevezetésére megadott 1999. december 31-i határidőt követő több mint 24 hónappal került sor. Ekkor még több tagállam csak rendszerének kiépítésénél tartott, miközben valamennyi felkeresett államban tervezték a rendszer tökéletesítését. Jóllehet a Számvevőszék bizonyos megállapításai időközben elvesztették időszerűségüket, az akkor azonosított egyéb gyenge pontokra adott ajánlások (lásd 92–99. bekezdés) továbbra is érvényesek, és kijavításukat meg kell tenni. A 4. *táblázat* mutatja a négy tagállamban feltárt 2002-es helyzetet, öt tárgykörre osztva: füljelzők, a gazdaságokon vezetett nyilvántartások, a marhalevelek, a számítógépes adatbázisok, valamint a különböző állattartók részvételi szintje a rendszerben.

Füljelzők

(79) A szabályozás szerint a gazdálkodóknak a füljelzőket úgy kell kiosztani, hogy azok maximum egy évig fedezzék a szükségleteket. A felkeresett négy tagállamban nem mindig alkalmazták ezt a mennyiségi korlátozást. A füljelzők formája általában megfelel a jogszabályi feltételeknek (lásd *1. fényképek*).

(80) A német, francia és olasz hatóságok a füljelzők minőségének értékelésére nem alkalmaztak olyan mutatókat, mint az elveszett füljelzők aránya vagy a füljelzővel való újbóli ellátás gyakorisága. Ezekben az országokban a piaci szerződések odaítélési eljárását sem vizsgálták. Ugyanakkor Nagy-Britanniában – ahol 12 különböző gyártó készít jóváhagyott füljelzőket – rendelkezésre állnak a statisztikai adatok (Ear Tag Allocation System), amelyek azt mutatják, hogy a füljelzők 10,8 %-át kellett pótolni 4 év után. A pótlási arány nagyon változatos volt a gyártók függvényében, és akár a 23 %-ot is elérhette.

A gazdaságokban vezetett nyilvántartások

(81) A gazdaságokban vezetett nyilvántartások nem mindig követték az előírt formátumot. A meglátogatott összes tagállamra érvényes, hogy a vágóhidak, nagykereskedők és kiskereskedők nyilvántartásai nem tartalmazták az előírt összes információt (lásd *9. keretes* szöveg).

9. keretes szöveg

Franciaországban – jóllehet az 1760/2000/EK rendelet 7. cikke (3) bekezdésében szerepel – az illetékes hatóság nem hagyott jóvá nyilvántartást az állattartók mindegyik típusára. A hizlaló gazdaságokra jóváhagyott nyilvántartási formátum nem teszi lehetővé az állomány folyamatos nyilvántartását, és nem ad közvetlen felvilágosítást a gazdaságban található szarvasmarhák számáról.

Olaszországban az állomány nyilvántartásának két modellje létezik párhuzamosan. Egyik modell sem tette lehetővé a szarvasmarhák mozgásának folyamatos nyilvántartását. A vágóhidak számára egyáltalán nem volt jóváhagyott nyilvántartás.

Nagy-Britanniában a kereskedők, piac- és vágóhíd-üzemeltetők nem mindig vezettek az illetékes hatóság által jóváhagyott formátumú nyilvántartást.

Marhalevelek

(82) A marhalevelek formátuma tagállamok szerint nagy változatosságot mutatott, a tagállamok mindegyike saját rendszert fejlesztett ki. A marhaleveleket nem lehet egymással összehasonlítani, és egy másik tagállam állattartójának nehéz eligazodni az eltérő marhalevelek formátumának logikáján (lásd *2. fényképek*). A kereskedelmi forgalomba kerülő állatok marhaleveleinek nyomon követése elégtelen volt a felkeresett tagállamokban (lásd *10. keretes* szöveg).

10. keretes szöveg

Olaszországban nem szavatolják a marhalevelek megbízhatóságát. Különböző marhalevelek léteznek párhuzamosan, és a kézzel írt marhaleveleket továbbra is használják a nyomtatottak mellett. A harmadik országból importált és az érkezés szerinti első gazdaságban azonosított borjak marhalevele néhány esetben nem adott semmi információt eredetükről. Az olasz hatóságok úgy döntöttek, hogy a többi tagállamból származó állatoknak nem állítanak ki új marhalevelet, de nem használták fel rendszeresen a kereskedelmi forgalomba kerülő állatok marhaleveleinek vonalkódjában hordozott információt, mert a vonalkódokat nem szabványosították. A levágott állatok marhaleveleit nem küldték vissza rendszeresen az illetékes hatóságnak. Egyes vágóhidak a nemzeti adatbázis székhelyére küldték vissza a marhaleveleket, mások a helyi szervezetéhez küldték, megint mások évekig gyűjtögették. Nem volt keresztellenőrzés a levágott állatok marhalevelei és a vágóhidak által az adatbázisba bejelentett vágási információk között.

Bajorországban és Szászországban nem volt eljárás a marhalevelek vágás utáni visszaküldésének követésére. A marhaleveleket rendszertelenül küldték vissza a „Land" „Regionalstellé"-jének. A vágóhidak ezenkívül nem minden levágott állat marhalevelét töltötték ki. A marhalevelek ismételt kiadásakor nem volt arra vonatkozó eljárás, hogy megbizonyosodjanak annak megalapozottságáról.

Franciaországban más tagállamból származó állatoknak új marhalevelet bocsátanak ki. A más tagállamból kereskedelmi forgalomban érkező állatok marhalevelét nem juttatták vissza az eredeti tagállamnak. Ezeket a marhaleveleket a Mezőgazdasági Minisztériumban, vagy a helyi hatóságoknál gyűjtötték össze, hogy adott alkalommal visszakerüljenek az eredeti tagállamhoz. Ezeknek a marhaleveleknek a nyilvántartására nincs eljárás, érvénytelenítésükre pedig nincs rendszer.

Számítógépes adatbázisok és adatminőség

(83) A rendelet szerint az állattartóknak minden, a gazdaságba, illetve az onnan kifelé irányuló állatmozgást jeleznie kell az adatbázisnak, de a megadandó információ típusára nincs előírás. Ennek következtében a mozgásokról szóló bejelentések nem mindig voltak teljes értékűek. A francia hatóságok pl. csak nagyon kevés információt gyűjtöttek a szarvasmarhák célállomásáról. Az állattartóknak csak annyit kellett megadniuk a kilépés okaként, hogy „vágóhíd" vagy „hizlalás" anélkül, hogy a szarvasmarha célállomásáról információt adnának (francia piac vagy egyéb ország). Következésképpen az adatbázis nem adott egyáltalán információt az állatok Közösségen belüli vagy kívüli mozgásáról. Olaszországban a gyűjtőközpontok rendszertelenül küldtek értesítést a mozgásokról. A bejelentések kezelésében továbbá jelentős késedelmek voltak. Az összes értesítés 95 %-át a szabályozásban megszabott határidőn túl jegyezték be 2000-ben és 2001-ben.

(84) A mozgási szabálytalanságok észlelési mechanizmusa és ezeknek a szabálytalanságoknak a kezelése nagyon eltérő volt a meglátogatott tagállamokban (lásd *11. keretes* szöveg).

11. keretes szöveg

Németországban 600 első ellenőrző vizsgálatból álló sorozatot végeztek el annak biztosítására, hogy az adatbázisba optimális minőségű adatok kerüljenek. Ezenkívül végrehajtottak további vizsgálatokat is. A német hatóságok bevezettek az adatbázis adataira vonatkozó minőségi mutatót is. Ez a mutató az összes állatmozgáshoz képest jelezte a szabálytalanságokkal rendelkező állatok arányát.

Olaszországban a 2001-es belépési jelentések közül 515 967 bejelentés nem említette a mozgás eredetét (az összes 21 %-a). 2002. január 1-jén 2 305 076 olyan kilépési bejelentés volt, ahol az állatok célállomásáról nem történt említés. 2002 márciusában a nemzeti adatbázisban 743 079 füljelzőre volt kettős bejegyzés.

Nagy-Britanniában a bejegyzések bejelentési késedelmekről tanúskodtak. Számos kilépést nem követett belépés, ami „elveszett" állatokra utalt. Továbbá néhány szabálytalanságot egy automatikus eljárással javítottak, ami a hiányzó mozgást pótolta (2002 áprilisában 1 915 000 „javított" mozgás volt).

Franciaországban a gyűjtőközpontoknak és a kereskedőknek csak akkor kellett a mozgásokat bejelenteni, ha a szarvasmarhák valahol 30 napon túl tartózkodtak. A vágóhidaknak nem kellett bejelenteni a mozgásokat.

(85) Franciaországban és Olaszországban a helyi adatbázisokat nem hangolták össze a nemzeti adatbázissal. A francia nemzeti adatbázist 43 helyi adatbázis táplálta. A meglátogatott gazdaságok 75 %-ánál voltak a nemzeti és a helyi adatbázisokban nyilvántartott adatok között mennyiségi és minőségi eltérések. Olaszországban a 198 helyi adatbázis közül nem mindegyiknek volt közvetlen hozzáférése a nemzeti adatbázishoz. Ráadásul, a vágóhidakat nem kapcsolták össze a nemzeti adatbázissal. Valamennyi felkeresett gazdaság adatainál eltérést állapítottak meg a különböző adatbázisokban.

(86) Az adatbázisok információinak minősége kielégítő volt Németország esetében, a többi három tagállam esetében azonban elégtelen. Az adatbázisok adataihoz kevés minőségi mutatót dolgoztak ki, és nem használtak külső forrásokat az adatok érvényességének megállapításához.

A különböző állattartók bejelentései

(87) A mezőgazdasági termelők kielégítően teljesítik bejelentési kötelezettségüket. A nyomon követhetőség viszont hiányos, ha nem minden állattartó – ideértve az olyan ideiglenes állattartót, mint a kiskereskedő, nagykereskedő és a gyűjtőközpontok üzemeltetője – jelenti a belépéseket és kilépéseket.

(88) Franciaországban a vágóhidakat nem foglalták bele a rendszerbe. A vágóhidak jelentik a szorosan vett azonosítás és a marhahús címkézése közötti kapcsolatot. Következésképpen döntő láncszemei a teljes nyomon követhetőségnek.

Információk a szarvasmarhák áramlásáról

(89) A Közösségen belüli kivitel több mint 50 %-át lebonyolító Franciaország adatbázisa egyáltalán nem adott információt a többi tagállammal kapcsolatos mozgásokról. A többi tagállam számítógépes adatbázisának a Közösségen belüli mozgásra vonatkozó információi esetében lényeges eltérések vannak a származási hely szerinti tagállam kiléptetési bejelentései és a célállomás szerinti tagállam beléptetési bejelentései között (lásd *7. táblázat*). A nemzeti adatbázisokban talált szabálytalanságok és ellentmondások példáit tartalmazza a *12. keretes* szöveg.

7. táblázat

Az állatok Közösségen belüli mozgásait rögzítő nemzeti adatbázisok keresztellenőrzése

2000. ÉVI ÁLLATMOZGÁSOK

Származási hely	Célország	Németország	Franciaország	Olaszország	Egyesült Királyság (Nagy-Britannia és Észak-Írország)
Németország	Célország adatbázisa		n.a.	18 255	52
	Németország adatbázisa		51 432	79 691	23
	Eltérés		n.a.	61 436	29
Franciaország	Célország adatbázisa	16 642		401 894	202
	Franciaország adatbázisa	n.a.		n.a.	n.a.
	Eltérés	n.a.		n.a.	n.a.
Olaszország	Célország adatbázisa	1 126	n.d.		5
	Olaszország adatbázisa	0	174		160
	Eltérés	1 126	n.a.		155
Egyesült Királyság (Nagy-Britannia és Észak-Írország)	Célország adatbázisa	0	n.a.	160	
	Egyesült Királyság adatbázisa (Nagy-Britannia + Észak-Írország)	0	0	0	
	Eltérés	0	n.a.	160	

n.a.: nem hozzáférhető adatok.
Forrás: Nemzeti adatbázisok.

2001. ÉVI ÁLLATMOZGÁSOK

Származási hely	Célország	Németország	Franciaország	Olaszország	Egyesült Királyság (Nagy-Britannia és Észak-Írország)
Németország	Célország adatbázisa		n.a.	22 687	1 122
	Németország adatbázisa		62 809	114 820	163
	Eltérés		n.a.	92 133	959
Franciaország	Célország adatbázisa	8 847		367 769	159
	Franciaország adatbázisa	n.a.		n.a.	n.a.
	Eltérés	n.a.		n.a.	n.a.
Olaszország	Célország adatbázisa	73	n.a.		37
	Olaszország adatbázisa	0	353		0
	Eltérés	73	n.a.		37
Egyesült Királyság (Nagy-Britannia és Észak-Írország)	Célország adatbázisa	0	n.a.	82	
	Egyesült Királyság adatbázisa (Nagy-Britannia + Észak-Írország)	0	0	0	
	Eltérés	0	n.a.	82	

n.a.: nem hozzáférhető adatok.
Forrás: Nemzeti adatbázisok.

12. keretes szöveg

Az olasz adatbázis 2001-ben csak 22 687 Németországból érkezett állatról adott felvilágosítást, a német adatbázis szerint viszont 114 820 állatot vittek ki Olaszországba. A két szám 2000-ben 18 255, illetve 79 691 volt. Az olasz adatbázis továbbá nem tartalmaz információt a Németországba kivitt állatokról, ugyanakkor a német adatbázis Olaszországból behozatalt tart nyilván (1 126 szarvasmarha 2000-ben és 73 szarvasmarha 2001-ben).

A német adatbázis szerint 2000-ben 23 állatot vittek ki az Egyesült Királyságba, az Egyesült Királyság adatbázisa szerint ötvenkettőt. A német adatbázis szerint 2001-ben 163 állatot vittek ki az Egyesült Királyságba, az Egyesült Királyság adatbázisa szerint ebből az irányból a behozatal 1 122.

Míg az Egyesült Királyság adatbázisaiban nem található kiléptetési bejegyzés, az olasz adatbázis szerint 2000-ben ebből az irányból 160, 2001-ben pedig 82 állatot vittek be, az ilyen mozgásokat tiltó szabályok ellenére.

Egyéb ellentmondások voltak az Olaszországból az Egyesült Királyságba irányuló kivitel tekintetében is. Olaszországi bejelentések szerint 2000-ben 160 állatot vittek ki az Egyesült Királyságba, az Egyesült Királyság adatbázisai viszont ebből csak 5 belépő állatot említettek. A helyzet 2001-re megfordult, mert az olasz adatbázis nem említett az Egyesült Királyságba kivitelt, ugyanakkor ott 37 belépést vettek nyilvántartásba.

(90) A harmadik országokkal 2000-ben és 2001-ben folytatott kereskedelemben is találhatók jelentős eltérések (lásd *8. táblázat*) az Eurostat és a nemzeti adatbázisok adatai között. A Számvevőszék vizsgálatai szerint nincs semmi összhang a két forrásból származó adatok között. A tagállamok és harmadik országok között folyó állatmozgásokról lehetetlen volt hű képet kapni.

8. táblázat

Harmadik országokból történő behozatal adatainak összehasonlítása

2000. ÉVI IMPORT

	Németország	Franciaország	Olaszország	Egyesült Királyság
Eurostat alapján	118 780	25	330 632	432
Nemzeti adatbázisok alapján	33 583	n.a.	170 184	1 127
Eltérés	85 197	n.a.	160 448	– 695
%	254 %	n.a.	94 %	– 62 %

n.a.: nem hozzáférhető adatok
Forrás: Eurostat és nemzeti adatbázisok.

2001. ÉVI IMPORT

	Németország	Franciaország	Olaszország	Egyesült Királyság
Eurostat alapján	74 730	8	310 739	49
Nemzeti adatbázisok alapján	21 637	n.a.	128 515	65
Eltérés	53 093	n.a.	182 224	– 16
%	245 %	n.a.	142 %	– 25 %

n.a.: nem hozzáférhető adatok.
Forrás: Eurostat és nemzeti adatbázisok.

Helyszíni ellenőrzések

(91) A tagállamok által végrehajtott helyszíni ellenőrzések (lásd 6. *táblázat*) értékelése a következőkben leírtak szerint történt. A helyszíni ellenőrzéseket Németországban tartományi szinten végezték. Bajorországban a minimálisan szükséges 10 %-os ellenőrzési arányt nem tartották be, az ellenőrizendő kedvezményezettek kiválasztása nem az éves kockázatelemzés alapján történt, nem alkalmazták a rendeletben előírt szankciókat, és az ellenőrzések eredményeit rendszertelenül adták át a jövedelemtámogatások kezelőinek. Nem tartották be a minimálisan szükséges 10 %-os helyszíni ellenőrzési arányt Franciaországban és Nagy-Britanniában. Olaszországban az ellenőrzések színvonala, az ellenőrzések eredményeinek megjelenítése, a szankciók alkalmazása, valamint az, ahogyan az eredményeket a jövedelemtámogatások kezelőinek átadják, mind megkérdőjelezik a helyszíni ellenőrzések megbízhatóságát.

KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

(92) Tekintetbe véve, hogy a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására vonatkozó szabályozás célja a szarvasmarhák összes mozgásának nyomon követése az Európai Unió területén, a bevezetett keretszabály koncepcionális hiányosságokkal bír (33–46. bekezdés). A közösségi szabályozás például nem rendelkezik a szarvasmarhák mozgásának tagállamok közötti követéséről, jóllehet évente a szarvasmarhák 3–4 %-a kerül át az egyik tagállamból a másikba.

– A keretszabálynak rendelkeznie kellene a tagállamok adatbázisai közötti rendszeres információcseréről annak érdekében, hogy a szarvasmarhák Közösségen belüli mozgását követni lehessen a közösségi szabályozás előírásai szerint (35–37. bekezdés).

(93) A hatályos szabályozás pontatlanságokat és következetlenségeket tartalmaz, ez a forrása a tagállamok közötti eltéréseknek (38. bekezdés). A rendelet alkalmazásában választási lehetőségekre van mód, ami komplikálja a rendszert (39. bekezdés).

– Minden állattartót bele kellene foglalni az azonosítási és nyilvántartási rendszerbe (lásd 32. bekezdés). A bejelentésekre pontos és minden tagállamra vonatkozóan megegyező szabályokat kellene alkotni. A nyilvántartás vezetését közelíteni kellene a különböző állattartók tevékenységeihez, figyelembe véve a technológiai fejlődést (optikai vonalkód-leolvasás, internet stb.). Eljárásokat kellene bevezetni a marhalevelek ellenőrzésére és a kibocsátó szervhez való visszaküldésére. Továbbá az azonosítási számokat jobban össze kellene hangolni (38–39. bekezdés).

(94) A tagállamokban kifejlesztett adatbázisok nagyon különbözőek, ami megakadályozza összekapcsolásukat (40–41. bekezdés).

– Amennyiben a cél a nemzeti adatbázisok közötti megbízható együttműködés, a Bizottságot fel kellene hatalmazni olyan közös szabályok megalkotására, amelyek lehetővé teszik a tagállamok adatbázisainak összekapcsolását (40–41. bekezdés).

(95) Minden tagállam megalkotta a saját adminisztratív szabályait a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerére. Kevés minőségi mutatót fejlesztettek ki (86–90. bekezdés).

– A Bizottságot fel kellene hatalmazni, hogy a meglevő vagy módosított eljárások keretében pontos követelményeket határozzon meg a nemzeti adatbázisok működtetéséhez (közös kezelési szabályok, minőségi mutatók, nemzeti adatbázisok közötti adatcsere formátum meghatározása stb.) (86–90. bekezdés).

(96) A szabályozás – a végrehajtási rendelkezések meghatározása nélkül – úgy rendelkezik, hogy a Bizottság dönti el, hogy az adatbázisok teljesen működőképesek-e. Az elismerés eredményeként a tagállamok engedélyt kapnak arra, hogy a nemzeti területen belül eltekintsenek a marhalevelek használatától a szarvasmarhák mozgásánál, továbbá az állatok után járó támogatások ellenőrzési arányát 10 %-ról 5 %-ra csökkenthetik. Ez az igazolás csökkenti az adatbázisok működőképességéről kiadott elismerés hatását (55–64. bekezdés).

– Amennyiben működőképes adatbázisok elérése a cél, szigorítani kellene az adatbázisok elismerési eljárását – újra megfogalmazni annak célját, pontosítani a követelményeket, amelyeket a koncepció és működés vonatkozásában figyelembe kell venni –, hogy a Bizottság az elismerést kibocsáthassa, és időszakosan megújíthassa (55–65. bekezdés). A Bizottságnak továbbá iránymutatással kellene szolgálnia a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszeréhez (38–40., 47. bekezdés), rendszeresen ellenőriznie kellene az adatbázisok teljes működőképességét (55–59., 65–69. és 71. bekezdés), s mindezt úgy, hogy egységes ellenőrzési eljárást vezetne be a tagállamok azonosítási és nyilvántartási rendszere működésének ellenőrzésére, beleértve a nemzeti adatbázisokban található információk minőségének évenkénti tanúsítását (37. és 69. bekezdés).

(97) A tagállamok által végrehajtandó helyszíni ellenőrzések nem igazodnak a szarvasmarhatartók eltérő típusaihoz. A mezőgazdasági termelők esetében rendszeresen nem egyesítik az „azonosítási" és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) ellenőrzéseit. Következésképpen, a többszöri ellenőrzések nem használják ki az összehangolásukban rejlő lehetőségeket (42–46. bekezdés). Az azonosítási szabálytalanságok az egyes tagállamokban különböző pénzügyi hatással vannak a jövedelemtámogatások folyósítására, mivel nincsenek az összes tagállamra vonatkozó, pontos és harmonizált szabályok (72–74. bekezdés).

– A különböző tagállamokban hatályos adminisztratív ellenőrzések összehasonlító elemzések eredményeként meghatározhatnák az összes jövedelemtámogatásra jogosító feltételnek megfelelő ellenőrzéseket, valamint meghatározhatnák az azonosítási és nyilvántartási rendszer és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIER) között a kifizetés előtt végrehajtandó összes keresztellenőrzést (72–74. bekezdés). Mindezeken túl, felül kellene vizsgálni a helyszíni ellenőrzések rendszerét (a szankciók mechanizmusával együtt), az állattartók típusa szerinti differenciált megközelítéseket kellene alkalmazni, és különösen a mezőgazdasági termelők esetében az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerrel (IIER) teljesen összevont megközelítést kellene elrendelni, a tisztán állatjóléti szempontokat pedig az állat-egészségügyi szabályozás körébe kellene utalni (43–46. és 71. bekezdés).

(98) A hatályos szabályozás az Egyesült Királyságban nem írja elő kötelező érvénnyel, hogy a 30 hónapnál öregebb korban levágott és megsemmisített szarvasmarhák utáni jövedelemtámogatási jogosultság csak akkor áll fenn, ha az állatokat az azonosítási és nyilvántartási rendelet szerint azonosították és nyilvántartásba vették.

– A jövőben a kergemarhakórral kapcsolatos kivételes támogatási intézkedések keretében a többi tagállam, valamint az Egyesült Királyság között biztosítani kell az egyenlő bánásmódot, ezért módosítani kell a szabályozást (75–77. bekezdés).

(99) A Számvevőszék által a közösségi hatóságoknál és négy tagállamban 2002-ben végrehajtott felmérés szerint nem teljesen érték el azt célt, hogy a tenyésztési fázisban eredményes rendszert hozzanak létre a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására. Az EU területén mozgó összes szarvasmarha nyomon követése nem volt szavatolható. A speciális közösségi címkézési rendszer tehát egy gyenge pontokat tartalmazó rendszer környezetében jött létre, és így tovább hordozza az ebből származó nyomonkövethetőségi hiányosságokat (78–91. bekezdés).

Ezt a jelentést a Számvevőszék 2004. július 7–8-i ülésén, Luxembourgban fogadta el.

a Számvevőszék részéről
Juan Manuel FABRA VALLÉS
elnök

A BIZOTTSÁG VÁLASZAI

ÖSSZEFOGLALÓ

I.-IV. A Bizottság tudomásul veszi az auditorok megállapításait, amelyeket a 2001 októbere és 2002 júliusa között négy érintett tagállamba történt kiküldetéseik alapján tettek. 2002-ben az FVO kiküldetéseket szervezett valamennyi tagállamba, és javaslatokat fogalmazott meg az ellenőrök által talált hiányosságok kezelésére.

A Bizottság hiányosságokat állapított meg a Közösségen belüli áruforgalomban szereplő szarvasmarhák marhaleveleinek kezelésében. Az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikke szerint, a tagállamok „kibocsáthatnak marhalevelet a más tagállamból való állatokra. Ezekben az esetekben az állatot kísérő marhalevelet érkezésekor át kell adni az illetékes hatóságnak, amely azt a kibocsátó tagállamnak visszajuttatja". „Az állat elhullása esetén a marhalevelet az állattartó az illetékes hatóságnak az állat elhullásától számított hét napon belül visszajuttatja. Ha az állat a vágóhídra kerül, a vágóhíd üzemeltetője felel a marhalevélnek az illetékes hatósághoz való visszaküldéséért." Részletes végrehajtási szabályokat a jogalkotó – a Tanács és az Európai Parlament – nem állapított meg ebben az ügyben. A rendelet elfogadása óta a Bizottság szolgálatai tisztázták ezt a kérdést a különféle bizottsági munkacsoportokkal folytatott megbeszélések során.

A tagállamok felelőssége, hogy legyen egy nemzeti adatbázis a szarvasmarhafélékről, és hogy biztosítsák a követelmények teljesülését. Az adatbázisnak naprakész információkat kell tartalmaznia valamennyi szarvasmarhaféléről és minden mozgásról, amelyek során a nyomon követhetőséget biztosítani kell.

Ezenkívül, tekintettel az állatoknak a Közösségen belüli kereskedelemben való nyomon követhetőségére, megjegyzendő, hogy a szarvasmarhaféléket a Közösségen belüli kereskedelemben mindig egészségügyi igazolásnak kell kísérnie, a 64/432/EGK tanácsi irányelvvel összhangban, amely tájékoztatást tartalmaz a vonatkozó állatok hivatalos egyedi beazonosításához.

V. Az 1760/2000/EK rendelet végrehajtásának felelőssége valójában a tagállamokra hárul. A szarvasmarhaféléket a születéstől számítva a tagállam által megállapított időn belül, de legkésőbb 20 napos korban és mindenképpen azt megelőzően be kell azonosítani, hogy az állat elhagyná az elletőt (4. cikk); a születést, elhullást és mozgásokat az illetékes hatóságoknak a tagállam által három és hét nap között megállapított időtartamon belül be kell jelenteni (7. cikk) és a marhaleveleket az utolsó állattartónak vissza kell küldenie az illetékes hatóságnak (6. cikk).

A Bizottság felismerte azonban, hogy pontosítani kell a születéseknek az állattartó részéről az illetékes hatóságok számára történő bejelentésének határidejét. Ennek érdekében került sor a 911/2004/EK rendelet elfogadására, amely tisztázza ezt a kérdést.

VI. A Bizottság tudomásul veszi az auditorok megállapítását, miszerint a jelenlegi ellenőrzési és szankcionálási rendelkezéseket nem adaptálták valamennyi állattartó-kategória tevékenységéhez. Meg kell azonban jegyezni, hogy a megállapított részletes szabályok a minimális ellenőrzési szintre és a minimális igazgatási szankciókra vonatkoznak, ami meghagyja a lehetőséget a tagállam számára, hogy ezeknél a követelményeknél továbbmenjen. Az ellenőrzéseket illetően kimondásra került, hogy a minimális ellenőrzési hányadot azonnal növelni kell, amint megállapítást nyert, hogy az azonosítással kapcsolatos közösségi szabályozást nem tartották be. A részletes ellenőrzési szabályok szerint, amelyeket 1997-ben határoztak meg, és amelyeket az 1082/2003/EK bizottsági rendelet kodifikált, a szarvasmarhatelepek helyszíni ellenőrzésre való kiválasztása során figyelembe kell venni, más kritériumok mellett, az adatoknak az illetékes hatóság felé történő megfelelő kommunikációját is.

VII. A jogszabályok világosan kötelezik a tagállamokat arra, hogy hozzanak létre egy nemzeti adatbázist a szarvasmarhafélékre, amelynek 1999. december 31-ig teljes mértékben működőképesnek kell lennie, és képesnek kell lennie arra, hogy bármikor meg tudja adni az egy telepen lévő összes állat azonosítási számát és egy jegyzéket az összes mozgásról a telepre és onnan el. A tagállamok felelőssége annak biztosítása, hogy az ilyen követelmények teljesüljenek. Az, hogy a Bizottság szerepe korlátozott az 1760/2000/EK rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében előirányzott nemzeti adatbázisok teljes körű működőképességének elismerésében, összhangban van a jogalkotónak azzal a politikai választásával, hogy elkülönült nemzeti adatbázisok legyenek az egyes tagállamokban, egyetlen, közösségi adatbázis helyett. Az is világos, hogy a nemzeti adatbázisok jellemzőinek összehangolását nem tekintette kívánatos célkitűzésnek a jogalkotó, ami a tagállamoknak szabad kezet adott saját adatbázisaik megtervezésében. A Bizottságnak azok a próbálkozásai, hogy a nemzeti adatbázisok interoperabilitását – ha nem is összehangolását – biztosítsa, a Miniszterek Tanácsa visszautasította, ahogyan ezt az auditorok is elismerik.

VIII. A nemzeti adatbázisok tekintetében a Bizottság elismeri annak szükségességét, hogy legyenek megállapított, átlátható kritériumok és küszöbértékek, amelyek közös szabványokon alapulnak. A jogi vákuum ellenére, a Bizottság szolgálatai törekednek arra, hogy a jelenleg használt kritériumokat és küszöbértékeket áttekintsék és összesítsék.

IX. A Bizottság úgy véli, hogy az azonosítási rendszernek az IIER-rel történő összevonása – a rendszerek eltérő célkitűzései miatt – veszélyeztetné az állatokra vonatkozó jövedelemtámogatások rendszerét, és jogi problémákat is felvetne. Az IIER többek között azokkal az állatokkal foglalkozik, amelyekre CAP jövedelemtámogatást igényeltek, ezért csak az elvégzendő, erre irányuló „egyeztető ellenőrzés" biztosítja, hogy az ilyen állatok a SIEB-ben megjelenjenek.

Az IIER jogszabályainak megalkotása és értelmezése során kellő figyelmet kapott annak biztosítása, hogy a támogatás csökkentésére vagy az abból való kizárásra csak a jogsértés arányában és csak ott kerüljön sor, ahol helyénvaló. A Bizottság úgy véli, hogy a szabályozási ellenőrzéseknek a lehető leginkább gyakorlatiasnak és hatékonynak kell lenniük, miközben megadják a szükséges pénzügyi biztosítékokat.

GENESIS AND EVOLUTION OF THE SYSTEM

13. Commission Regulation (EEC) No 3887/92 clearly envisaged that the integrated system might not be applicable in its entirety until later, and that Member States were obliged to adopt alternative compensating measures.

To this end Article 17(1) of Regulation (EEC) No 3887/92 provided that: 'In cases where by virtue of Article 13 of Regulation (EEC) No 3508/92 certain features of the integrated system are not yet in application each Member State shall take whatever administrative and control measures are necessary to ensure compliance with the terms on which the aids concerned are granted.'

14. The Council decided to reinforce the provisions in 1997.

Therefore the Commission prepared a proposal for a Council Regulation (EC) establishing a system for the identification and registration of bovine animals submitted on 2 October 1996.

FINDINGS CONCERNING THE DESIGN OF THE SYSTEM AT COMMUNITY LEVEL

34. The Commission has adopted detailed rules in all the fields where it has competence under Regulation (EC) No 1760/2000. It has laid down detailed rules for ear tags, holding registers and passports (Commission Regulation (EC) No 2629/97), minimum levels of controls (Commission Regulation (EC) No 2630/97 codified by Commission Regulation (EC) No 1082/2003) and application of minimum administrative sanctions (Commission Regulation (EC) No 494/98).

In absence of legal basis in Regulation (EC) No 1760/2000, the Commission could not establish detailed rules for the national databases.

35 to 37. ANIMO is a computerised system for exchange of information on consignments of animals traded between Member States, while mutual assistance between the administrative authorities of Member States and cooperation between Member States and the Commission to ensure the correct application of legislation on veterinary and zootechnical matters is covered by Council Directive 89/608/EEC. This Directive is referred to in Regulation (EC) No 1760/2000, recital 11. The ANIMO system will be replaced by Traces, which is a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. The Commission introduced Traces in April 2004. Traces will improve the amount and quality of information to trace animal movements as well as facilitate the exchange of information between national and EU authorities.

Concerning the health status of animals in intra-Community trade, according to Council Directive 64/432/EEC bovine animals shall be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian including information on the sanitary status as well as the identification of the animals, when they are dispatched to other Member States.

38. (a) Keeping a registry is a key element for the system of identification and registration. The holding of such a registry is a constraint that may be important for some keepers. This has been taken into consideration as the current legislation provides the option for Member States to use barcodes and the internet. This can facilitate the fulfilment of the legal obligation of the keeper to maintain a holding register.

(b) The definition of the keeper is laid down in Regulation (EC) No 1760/2000 and the Commission services have provided guidance during the discussions in the working group with participation of all Member States as well as during the process of recognition of the fully operational character of the national databases. Certain Member States have included rendering plants as keepers in the national database. Although the definition of a keeper in Regulation (EC) No 1760/2000 refers to live animals only, the inclusion of rendering plants in the national database strengthens the effectiveness of the cross-checking facilities.

(c) The Commission takes note of the findings of the auditors that passports are not always invalidated in the event of death or movement to another Member State. Similar findings have been reported by FVO.

It should be noted that:

Under Article 6(1) of Regulation (EC) No 1760/2000, Member States may issue a passport for animals from another Member State. In such cases, the passport accompanying the animal on its arrival shall be surrendered to the competent authority, which shall return it to the issuing Member State.

In the case of the death of an animal, under Article 6(4), the keeper shall return the passport to the competent authority within seven days of the death of that animal.

In the case of animals exported to third countries, under Article 6(5), the passport shall be surrendered by the last keeper to the competent authority at the place where the animal is exported.

The legislator has provided no detailed implementing rules on this issue. However, the Commission has provided guidance during the discussions in the working group with participation of all Member States.

With regard to the possible difficulty of establishing a link to the third country of origin, it should be noted that bovine animals imported into the EU must be accompanied by a veterinary certificate including information on the official individual identification as well as the sanitary status of the animals.

39. (b) The Commission is aware of the difficulties related to the absence of a standardised format for the identification code on the ear tags as mentioned by the auditors. This issue was discussed at several meetings of Commission working groups, and the legal basis did not allow the Commission to go further than the maximum number of digits as laid down in Commission Regulation (EC) No 2629/97.

40. The Commission has no legal basis to lay down rules for the national databases. Such a possibility for exchange of information between the national databases was included in the Commission's proposal of 1998 but was rejected by the Council.

41. Regulation (EC) No 1760/2000 does not give any definition of the conditions that a national database should fulfil in order to be recognised as operational. Having to cope with the legal vacuum, the Commission has based the first round of assessment and recognition of the fully operational character of national databases on a set of pragmatic and coherent criteria. The Commission services have developed a questionnaire and established a practice based on an internal checklist for the purposes of assessing the databases during 'on the spot' visits. Furthermore the reports of FVO are taken into account.

42. Detailed rules for the application of minimum administrative sanctions are laid down in Commission Regulation (EC) No 494/98. The Commission services have provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate.

45. The content of the controls is laid down in Regulation (EC) No 1082/2003, replacing Regulation (EC) No 2630/1997. The Commission has provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate. The model for the annual report of the Member States on the controls carried out has been amended by Commission Regulation (EC) No 499/2004 with the aim of clarity and comparability.

FINDINGS CONCERNING THE MANAGEMENT OF THE SYSTEM AT COMMUNITY LEVEL

47. The Commission regrets the legal vacuum which prevents the laying down of harmonised rules as regards the national databases, in particular as it made proposals on this matter. However, it has provided guidance on issues related to the databases during discussions in several meetings of Commission working groups with the participation of all Member States since 1997, when the EU requirements for a national database for bovine animals were laid down with the adoption of Council Regulation (EC) No 820/97. Furthermore, guidance was provided in the process of the recognition of the fully operational character of the national databases.

49. Pursuant to Article 7 of Regulation (EC) No 1760/2000, any keeper, with the exception of transporters, is obliged to notify all movements to the competent authority.

52. The Commission submitted to the Council in 1998 a proposal on the exchange of information between the national databases. This proposal was rejected by the Council.

Information on consignments of animals traded between Member States is exchanged through the computerised system ANIMO, which will be replaced by Traces, a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. The Commission introduced Traces in April 2004. Traces will improve the amount and quality of information to trace animal movements as well as facilitate the exchange of information between national and EU authorities.

53. Any keeper, with the exception of the transporter, is obliged to notify births, deaths and all movements to the competent authority within a period fixed by the Member State of between three and seven days. The Commission has underlined this obligation during the discussions on the national databases in Commission working groups. The respect of the deadline for notification is also one of the criteria for recognition by the Commission of the fully operational character of the national database, and it is included in the commitments undertaken by Member States to improve the reliability of their database. Furthermore proper communication of the data to the competent authority is one element to be included in the risk analysis when selecting the holdings for the controls in accordance with Regulation (EC) No 1082/2003, and previously Regulation (EC) No 2630/97.

54. The United Kingdom was the only Member State requesting specific advice from the Commission. The Commission provided such advice and guidance in the working groups with the participation of all Member States.

55. Following the 'on the spot' visits in the process of establishing recognition of the fully operational character of the national databases, the conclusions were discussed in the Commission working group, and a decision was prepared for adoption by the Commission. After adoption, the Commission Decision was published in the *Official Journal of European Union*.

In Germany, the authorities had undertaken the commitment to improve the reliability of the database ensuring in particular that: (i) further measures, including control measures should be taken to ensure the observation of the deadline of seven days for notification of movements, births and deaths; (ii) all kinds of movements are recorded in the database, and the data are monitored; (iii) the existing measures for promptly correction of any errors or deficiencies, which could be detected automatically or following the appropriate on-the-spot inspections are reinforced; (iv) further measures should be taken to ensure compliance on the national territory with Commission Regulation (EC) No 2630/97.

56. The Decision referred to in the response to point 55 was based on the commitments undertaken by the Member State. During the process of recognition of the fully operational character of the Portuguese and the British database, FVO found shortcomings incompatible with the commitments undertaken by the competent authorities, in particular late or absent notifications of births, deaths and movements and lack of rapid corrections following controls.

57. The Commission is of the opinion that the technical management and quality indicator used for the recognition of the fully operational character of the national databases were adequate. Having to cope with the legal vacuum on the conditions to recognise the operational character of national databases, the Commission has based the first round of assessment and recognition of the fully operational character of national databases on a set of pragmatic and coherent criteria (e.g. information recorded, procedure for entry of data and to ensure the quality of data). The Commission services have developed a questionnaire and established a practice based on an internal checklist for the purposes of assessing the databases during 'on-the-spot' visits.

It should be kept in mind that even the best software can only work if data are properly introduced. This is the responsibility of the Member States.

61 and 62. During the process of recognition of the fully operational character of the national databases of Portugal and the United Kingdom (Great Britain), severe shortcomings were found by the FVO. Therefore the draft decisions have not been presented to the Commission for formal approval but are pending the appropriate actions by the Member States to overcome these shortcomings.

64. Given the limitations imposed by the Council in the basic Regulation, the multiplicity of objectives pursued, and the vagueness of the regulatory framework, all the facts of each concrete situation should be considered and weighted. There is no legal basis to withdraw the recognition of the fully operational character of the Northern Ireland database.

67. All the missions in question were completed in 2002. A detailed report of the comments, conclusions and recommendations was drawn up, sent to each Member State for comment, finalised and published on the Internet.

Each Member State was asked to submit an action plan to correct the weaknesses identified.

The replies and action plans submitted by each Member State were assessed by the FVO. Some of the action plans were not considered satisfactory and further information or commitments were required.

All these reports were monitored and, in the most difficult cases, further on-the-spot inspections were made to assess progress at first hand.

A general report was also drawn up listing the major events in this series of missions in the Member States. This too was published on the Internet.

The Commission also used the information and experience it gained from these missions to produce a document listing the minimum criteria for validating the data entered in the databases, and the requirements for each of these benchmarks.

70. The situation as regards statistical monitoring has changed since the Court carried out its audit. To improve the clarity and the comparability of the annual reports of Member States on controls made in the bovine sector regarding Community provisions for identification and registration, the Commission adopted Regulation (EC) No 499/2004 amending Regulation (EC) No 1082/2003 as regards the time limit and the model for reporting in the bovine sector.

74. The governing IACS Regulations are very specific regarding irregularities to be penalised by application of aid reductions or exclusions.

As regards the anomalies given as examples by the Court, Member States should make appropriate recourse to the application of the administrative penalties laid down by Article 10(e) of Council Regulation (EC) No 1760/2000.

FINDINGS OF THE COURT'S AUDITS IN THE MEMBER STATES VISITED

83. Member States shall ensure that the national database is fully operational since 31 December 1999 and that information on each bovine animal and all holdings, where it has been kept, can be provided at any time. Directive 64/432/EEC requires bovine animals intended for intra-Community trade to be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian including information on the identification of the animals concerned as well as on the holding of destination. In addition for the latter category of animals there shall be a notification from the keeper on the holding from where the animal is moved.

87. Regulation (EC) No 1760/2000 requires each keeper to notify to the competent authority all movements to and from the holding. Furthermore, proper communication of data to the competent authority is an element of the risk analysis, which shall be the basis for the selection of holdings to be inspected in the framework of controls. The Commission has provided guidance in the working group with participation of all Member States and FVO has provided recommendations where appropriate.

88. The definition of keeper in Regulation (EC) No 1760/2000 covers slaughterhouses, which shall therefore be included in the national database. The Commission services raised this issue during the process of recognition of the fully operational character of the French database, and the French authorities undertook among other commitments to ensure that all kinds of movements shall be recorded in the database. FVO has provided recommendations following findings similar to those of the auditors.

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

92. As acknowledged by the Court, the Commission submitted a proposal concerning the exchange of information between the national databases, but this proposal was rejected by the Council. Due to the legal vacuum no applicatory decisions can be taken.

The ANIMO system is a computerised system for exchange of information on consignments of animals traded between Member States. This system will be replaced by Traces, which is a new IT system designed to improve the management of animal movements both from outside and within the EU. Traces will improve the amount and the quality of the information to trace animal movements as well as the exchange of information between national and EU authorities and will provide a system of electronic veterinary certificates. The Commission introduced Traces in April 2004 and a harmonised model certificate and inspection report linked to intra-Community trade in animals and products of animal origin has been laid down by Commission Regulation (EC) No 599/2004. This model certificate includes information on the identification of animals.

In addition, bovine animals shall be accompanied by a health certificate issued by an official veterinarian according to Directive 64/432/EEC including information on the sanitary status as well as the identification of the animals, when they are dispatched to other Member States.

Furthermore mutual assistance between the administrative authorities of Member States and cooperation between Member States and the Commission to ensure the correct application of legislation on veterinary and zootechnical matters is covered by Directive 89/608/EEC, which is referred to in Regulation (EC) No 1760/2000, recital 11.

93. The Commission takes note of the recommendation of the auditors that notifications should be subject to accurate and identical rules in all Member States, but Regulation (EC) No 1760/2000, adopted by the European Parliament and the Council, does not provide for the adoption of detailed rules on the procedure for notification of the keeper to the competent authority.

The Commission agrees with the recommendation of the auditors with regard to adaptation of the holding register to the activity of the keeper taking into account the technological developments. However, it should be noted that the current legislation provides the option for Member States to use bar codes and the internet.

The Commission agrees with the recommendation of the auditors with regard to the setting-up procedures for the control of the return of passports to the issuing authority, but Regulation (EC) No 1760/2000 does not provide for the adoption of detailed rules for these procedures.

94. The Commission submitted a proposal concerning the exchange of information between the national databases, but this proposal was rejected by the Council.

95. There is a need for established transparent criteria and benchmarks based on shared standards. Despite the legal vacuum, the Commission services have started the review and consolidation of the criteria and benchmarks currently used. These benchmarks have already been discussed in several coordination meetings with FVO and in Commission working groups with participation of all Member States.

96. Regulation (EC) No 1760/2000 does not provide for renewal of the recognition of the operational character or annual certification of the national databases. It is the responsibility of Member States to have in place an operational national database.

The system of identification and registration of bovine animals, including the national database, has been subject to inspections by FVO, in particular during the round of inspection missions on traceability carried out in 2002, but also during inspection missions covering issues where animal identification plays an important role. Based on the findings of these missions, FVO has provided recommendations for the necessary actions to be taken by the Member States concerned.

97. The Commission takes note of the recommendation of the auditors to review the rules for controls and sanctions.

The detailed rules for the application of minimum administrative sanctions are laid down in Regulation (EC) No 494/98 leaving open the possibility for Member States to establish other national administrative or criminal penalties, taking into account the seriousness of infringements.

The detailed rules for the minimum level of controls are laid down in Regulation (EC) No 1082/2003, replacing Regulation (EC) No 2630/1997.

The Commission considers that to integrate the identification system with IACS would, given the systems' different objectives, jeopardise the smooth operation of the animal premiums system and could be open to legal challenges. The IACS concerns itself, inter alia, with animals for which CAP premium has been **claimed**; therefore the only relevant 'reconciliation control' to be made is to ensure that such animals appear in the SIEB.

The system of identification must provide for the tracing of animals through all movements for veterinary purposes, i.e. a rapid tracing of infected animals when disease outbreaks occur to ensure a speedy and efficient control of the disease.

In drafting IACS legislation and interpretations thereof, due care has been taken to ensure that aid reductions or exclusions are applied in proportion to the offence and only where appropriate. The Commission believes that regulatory controls should be as practical and efficient as possible, whilst providing the necessary financial safeguards.

98. First of all, amending the rules would not alter the fact that cows aged over 30 months, which were not subject to the obligations of identification and registration, are still presented at slaughterhouses and could even create a risk of these animals being slaughtered clandestinely.

Secondly, in the light of the opinion of the 'Food Safety Authority', the United Kingdom authorities intend, at a date which has not yet been fixed but will probably be early in 2005, to stop the slaughter of animals over 30 months.

99. The Commission acknowledges that traceability of all bovine animals cannot be absolutely guaranteed. However, given the legal vacuum the efforts of the Commission services have aimed at assisting Member States to increase the reliability of their national databases through the on-going development of benchmarks. Furthermore the introduction of Traces will contribute to ensure the traceability of animals in intra-Community trade.